“คำอริยะถึงในหลวง”

คำกล่าวของผู้ทรงคุณธรรมที่มีต่อในหลวงรัชกาลที่ ๙

พร้อมประวัติย่อของพระอาจารย์แต่ละรูป

แถมด้วยบทความพิเศษ "ในหลวงไม่ได้รวยที่สุดในโลก"

ลองเปิดใจรับข้อมูลอีกด้าน แล้วตัดสินเอาเองว่าข่าวลือจากสื่อ

กับ "คำของพระอริยะ" สิ่งไหนน่าเชื่อถือกว่ากัน

สิ่งที่คุณเคยได้ยินมา อาจทำให้หลงทำกรรมหนักโดยไม่รู้ตัว

"ไม่เชื่อ ไม่เป็นไร แต่อยากให้อ่านให้จบก่อนสักครั้ง!!"

รวบรวมและเรียงเรียง : โจโฉ

ตรวจทานปรับปรุง : จงดี ทองคำ & พี่หญิง

เนื้อหาภายใน

1. "ในหลวงไม่ได้รวยที่สุดในโลก" นิตยสารต่างชาติบิดเบือนความจริง
2. คำพูดจากผู้ทรงคุณธรรมที่มีถึงในหลวง พร้อมประวัติย่อของแต่ละท่าน
3. ภาคผนวก : วิธีอธิฐานจิต และการฝึกส่งพลังเมตตาแบบง่าย

: ประวัติและผลงานของบุคคลที่ชื่นชมในหลวง รัชกาลที่ ๙ :

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก

เจ้าคุณนรรัตน์ ราชมานิต / หลวงปู่แหวน สุจิณโณ

หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน / หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ

หลวงพ่อพุธ ฐานิโย / หลวงพ่อฤาษี (วัดท่าซุง) / หลวงปู่สิม พุทฺธาจาโร

พระอาจารย์วัน อุตฺตโม (อดีตอุปัฏฐากหลวงปู่มั่น) / หลวงพ่ออุตตมะ

ครูบาพรหมจักร / หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปณฺฑิโต

อ.พร รัตนสุวรรณ (ผู้เชี่ยวชาญพระไตรปิฎก)

เกริ่นนำ

สืบเนื่องจากมีกลุ่มบุคคลทำสื่อหลายรูปแบบ เพื่อโจมตีใส่ร้ายสถาบันพระมหากษัตริย์ เผยแพร่ออกไปในวงกว้าง โดยทำอย่างต่อเนื่อง ด้วยทุนและประสบการณ์ของพวกเขา ทำให้สื่อเหล่านั้นดูน่าเชื่อถือ ส่งผลให้ผู้รับสื่อคล้อยตามได้โดยง่าย ยกตัวอย่างเช่น นิตยสารต่างชาติได้ใช้ข้อมูลที่บิดเบือนเพื่อจัดอันดับให้ "ทรงเป็นกษัตริย์ที่รวยที่สุดในโลก" ส่งผลให้มีการขยายผลต่อไปในวงกว้าง ทำให้เกิดการเข้าใจผิดตามมาอีกหลายอย่าง

จากการมีชีวิตที่ต้องคลุกคลีอยู่กับผู้ที่ศึกษาและปฏิบัติธรรม และภายหลังมาจัดทำเวปไซด์ธรรมะ จึงมีโอกาสรับรู้ข้อมูลอีกแง่มุม ที่คิดว่าเป็นประโยชน์และควรเผยแพร่ เพื่อให้คนที่หลงเชื่อข้อมูลผิดๆ ได้ใช้ประกอบการตัดสินใจ เท่าที่พบเห็นคนกลุ่มใหญ่แม้แต่คนหมิ่นสถาบัน ก็ยังเชื่อในบาปบุญและกฎแห่งกรรม จึงคิดว่าควรนำเสนอแง่มุมในเชิงศรัทธา ที่ต้องมีที่มาจากบุคคลที่น่าเชื่อถือและเป็นกลางด้วย เหมือนที่เราส่วนใหญ่อาจต้องมีศรัทธาในพระพุทธเจ้าเป็นเบื้องต้น จึงทำให้น้อมฟังธรรมและนำมาปฏิบัติได้อีกที

คำชื่นชมถึงในหลวงจากปากของพระอริยะที่หลายคนเคารพศรัทธาอยู่แล้ว อาจทำให้ฉุกคิดได้ว่า สิ่งที่คิด ที่เชื่อและทำไป มันถูกต้องสมควรหรือไม่ และเพราะเหตุใด บุคคลที่งดงามไปด้วยศีลจารวัตร ถึงได้มีความคิดไปในทางสรรเสริญ ชื่นชมพระองค์ท่านทั้งหมด

ข้อความในหนังสือ ส่วนใหญ่รวบรวมมาจากหนังสือของครูอาจารย์แต่ละท่านที่ได้บันทึกไว้ ส่วนเรื่องส่วนน้อยที่มาจากคำบอกเล่านั้น เห็นว่ามาจากบุคคลและแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือพอสมควร จึงนำมารวมไว้ด้วย และได้ย่อสรุปใจความสำคัญพร้อมประวัติของแต่ละท่าน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเผยแพร่เกียรติคุณของครูบาอาจารย์ไปพร้อมกันด้วย

ขอนำข้อความจากพระอาจารย์ท่านหนึ่ง ซึ่งในสมัยก่อนที่จะมาบวชเป็นพระ ท่านเป็นผู้ที่มีความสำเร็จทางโลกสูงมาก มีตำแหน่งระดับสูงในองค์กรใหญ่ เป็นผู้ปฏิบัติธรรมและมีผลงานเขียนด้านธรรมะตั้งแต่ยังเป็นฆราวาส เมื่อบวชเป็นพระแล้วก็เน้นสอนหลักภาวนาด้วย "การเจริญสติ" ไม่มีวัตถุมงคล ไม่มีพุทธพาณิชย์ เน้นการปฏิบัติเพื่อดับทุกข์อย่างเดียว ในการแสดงธรรมครั้งหนึ่ง หลวงพ่อได้กล่าวถึงในหลวงรัชการที่ ๙ ไว้ดังนี้

"... นี่บุญเรานะที่เรามีพระเจ้าอยู่หัวที่มีธรรมะ เราก็ต้องมีธรรมะบ้าง เราจะได้ดูดีเหมือนท่าน เอาอย่างท่าน ไม่อย่างนั้นพูดแต่ปากปาว ๆ รักในหลวง ๆ ถามว่าทำอะไรแบบในหลวงบ้างหรือเปล่า มีทานไหม มีอภัยทานไหม เบียดเบียนไหม หยาบคายไหม ซื่อตรงไหม ไม่มีอะไรเอาอย่างท่าน แต่อยากใหญ่อยากโต หาคุณงามความดีไม่ได้..."

" .. ฉะนั้น ถ้ามีธรรมะชีวิตเราจะมีความสุข ตัวเองมีความสุขแล้วก็เป็นแบบอย่างที่ดีให้คนอื่นเห็นด้วย อย่างเวลาเราคิดถึงแบบอย่างของผู้ปกครองที่ดี เราก็นึกถึงในหลวงของเรา นี่ท่านมีคุณสมบัติครบเลย เป็นโมเดลที่ดี เป็นบุญนักหนาแล้ว นานๆ จะเกิดพระเจ้าแผ่นดินอย่างนี้สักทีหนึ่ง พระเจ้าแผ่นดินที่มีบารมีขนาดนี้ แล้วก็คุณธรรมขนาดนี้ไม่ใช่คนธรรมดาหรอก ต้องระดับพระโพธิสัตว์ถึงจะทำได้.. "

ขอสงวนนามพระอาจารย์ท่านนี้ไว้ ด้วยไม่แน่ใจว่าจะมีอะไรกระทบไปถึงท่านอีกหรือไม่ เพราะปัจจุบันท่านก็ถูกใส่ร้ายเช่นเดียวกัน แม้สิ่งกล่าวหาทั้งหมด จะถูกสื่อมวลชนตีแผ่ความจริงไปแล้วว่า "ท่านไม่ผิดแม้แต่ข้อเดียว" ก็ยังมีคนจำนวนมากที่หลงผิดและปักใจเชื่อว่าท่านผิดอยู่เหมือนเดิม การนำคำพูดของท่านมา เป็นเพียงตัวอย่างเล็กน้อยของครูบาอาจารย์ที่เป็นความศรัทธาส่วนบุคคลเท่านั้น ประเด็นสำคัญคือข้อความในหนังสือทั้งเล่ม ที่จะแสดงให้เห็นว่า เหล่าผู้ทรงคุณธรรมอีกหลายท่านกล่าวสรรเสริญชื่นชมในหลวงไว้อย่างไร

"ข่าวลือ" ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการทำลายฝ่ายตรงข้ามเสมอมา ไม่ว่าจะเป็นสงครามในอดีต หรือแม้แต่การหวังกอบโกยผลประโยชน์ของต่างชาติในปัจจุบัน หลายประเทศถูกต่างชาติยึดครอง (โดยทางอ้อม เช่นทางเศรษฐกิจ) ก็เริ่มต้นด้วยการปล่อยข่าวลือทำลายผู้นำเป็นอันดับแรก ซึ่งปัจจุบันลือได้ไวกว่าอดีตเพราะผลของความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ ธุรกิจการค้าก็อาศัยข่าวลือในรูปของ "งานวิจัย" ที่มักแสดงผลด้านดีแต่ไม่บอกข้อเสียเพื่อส่งเสริมสินค้าตัวเองหรือเพื่อทำลายคู่แข่ง

สินค้าสุขภาพหลายอย่างทั้งที่มีงานวิจัยรับรอง แต่ต่อมาก็พบว่าไม่ได้ผลจริงหรือหลอกลวง สารเคมีในอาหารและของใช้หลายอย่างอันตรายมากกว่าที่คิด แต่กลับถูกบิดเบือนและยังมีการใช้แบบไม่ระวัง หากศึกษาให้ละเอียดจะรู้ว่า ความรู้และข้อมูลที่ออกมาจากนักวิชาการ วิทยาศาตร์หรือเป็นระดับสากลที่ดูน่าเชื่อถือ อาจไม่ใช่ข้อมูลที่เชื่อถือได้จริง และมักเป็นข้อมูลเพื่อประโยชน์ของฝ่ายเขาเท่านั้น ยิ่งเป็นคนเก่งก็จะยิ่งบิดเบือนข้อมูลได้อย่างแยบคายจนคนหลงเชื่อตามได้ง่าย ดังนั้นการเปิดใจฟังข้อมูลและคำพูดของบุคคลผู้เปี่ยมคุณธรรมและอยู่ในเพศที่ละวางแล้ว น่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยประกอบการตัดสินใจของเราได้ดีกว่า

การพูดให้ฟังทุกวันแม้จะไม่เป็นความจริง แต่ไม่นานคนฟังก็จะเชื่อว่าเป็นเรื่องจริง หรือเกิดการไขว้เขวและเริ่มมีอคติในใจ นี่เป็นหลักจิตวิทยาที่กลุ่มผู้ไม่หวังดีทำอย่างต่อเนื่องหลายปีจนได้ผล และก่อความแตกแยกทำลายชาติได้ยิ่งกว่าสมัยพม่าบุกเผากรุงศรีอยุธยา เนื้อหาในหนังสือทั้งหมดที่รวมรวมมาหวังว่าจะเป็นจุดเล็กๆ ที่ช่วยเปิดทางให้คนเข้าใจผิดได้เข้าใจถูกต้องขึ้น หากมีสิ่งใดไม่สมควรหรือผิดพลาดประการใด ต้องกราบขออโหสิกรรมต่อทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า สุดท้ายคนไทยจะรวมเป็นหนึ่ง ไม่แตกแยกแบ่งสีแบ่งฝ่าย กลับมาเป็นคนไทยที่รักและเคารพพระเจ้าอยู่หัวองค์เดียวกันเหมือนเดิม

โจโฉ พ.ย. 2554

ตัวอย่างสื่อต่างชาติบิดเบือนความจริง

"ในหลวง" ไม่ได้ทรงร่ำรวยที่สุดในโลกตามที่นิตยสารต่างชาติอ้าง

สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ได้เผยข้อมูลประจำปี 2553 และชี้แจงว่า ตามที่ **"นิตยสารฟอร์บส์"** ได้ลงข่าวว่า.. ในหลวงเป็นพระมหากษัตริย์รวยที่สุดในโลกนั้น ไม่เป็นความจริง พระราชทรัพย์ของในหลวง คือ **"ทรัพย์สินส่วนพระองค์"** ส่วนทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นทรัพย์สิน **"ของรัฐและของแผ่นดิน"** ซึ่งมีรัฐบาลโดย รมต.กระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการเป็นผู้รับผิดชอบ แต่ก็ยังมีผู้เข้าใจผิดเรื่องนี้อยู่ไม่น้อย

“หลังปี 2479 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ ส.ป.ก. นำที่ดินประมาณครึ่งหนึ่ง (ประมาณกว่า 44,000 ไร่) ไปจัดสรรให้ประชาชนได้มีที่ทำกิน และได้ทรงตั้งกองทุนขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบนที่ดินเหล่านี้ด้วย”

ที่ดินในความดูแลของสำนักงานทรัพย์สินฯ ไม่ได้ถูกใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์อย่างเช่นเอกชนทั่วไป โดยที่ดิน 93% ให้เช่ากับหน่วยราชการ องค์กรที่ทำงานเพื่อสังคม และประชาชนที่มีรายได้น้อยและชุมชนอีกกว่าร้อยแห่งในอัตราที่ต่ำมาก มีที่ดินประมาณ 7% เท่านั้น ที่ให้เอกชนเช่าในเชิงพาณิชย์ มีการลงทุนหลักในสองกิจการ คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) และบริษัทปูนซิเมนต์ไทย (SCG) เป็นการลงทุนของสำนักงานทรัพย์สินฯ ที่กระทรวงการคลังดูแล

[สรุปโดยย่อจากเอกสารของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์]

สรุปคือ : ในหลวงไม่ได้ทรงร่ำรวยที่สุดในโลก และนิตยสารระดับโลกก็บิดเบือนข้อมูลอย่างไม่น่าเชื่อ !! ในขณะที่ผู้นำประเทศอื่นที่อาจรวยมากกว่า กลับไม่เอาทรัพย์สินหลายส่วนมารวมไว้ในการจัดอันดับ เป็นการบิดเบือนข้อมูลอย่างจงใจและไม่น่าให้อภัย มีการนำประเด็นนี้มาขยายต่อไปในวงกว้าง จนมีประชาชนหลงเข้าใจผิดจำนวนมาก

พระบรมมหาราชวัง ถือเป็นสมบัติของชาติ ที่ดินถนนราชดำเนิน ถือเป็นสมบัติของประชาชนทุกคน ทรัพย์สินจำนวนมากที่นำมาจัดอันดับ **"เป็นสมบัติของแผ่นดิน"** ไม่สามารถจำหน่ายจ่ายโอนได้ หลายส่วนเป็นทรัพย์สินประจำตำแหน่งที่ต้องส่งต่อให้กับพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลต่อไป การถือครองหุ้นต่างๆ ก็เป็นในนามของสำนักงานทรัพย์สินฯ และดอกผลที่ได้ก็ยังนำมาทำประโยชน์ให้สังคมมากมาย โดยจัดตั้งเป็นมูลนิธิและจัดทำโครงการเพื่อประโยชน์ของสังคมในหลายด้าน สามารถดูรายละเอียดได้จากเวปไซด์ของสำนักงานทรัพย์สินฯ

สมบัติของแผ่นดินที่มีมูลค่ามหาศาล กลับถูกสื่อต่างชาติบิดเบือนว่าเป็นพระมหากษัตริย์รวยที่สุดในโลก อีกครั้งที่ทำให้เห็นว่าอีกครั้งที่ทำให้เห็นว่ากระบวนการสร้างข่าวเพื่อทำร้ายประเทศไทย ต้องการล้มสถาบันฯ มีพลังและครอบคลุมไปถึงสื่อหลักของโลกได้แค่ไหน ดังนั้นการเชื่อข้อมูลจากบุคคล **"ที่มีศีล"** น่าจะมีน้ำหนักกว่าสื่อสาธารณะที่คนยุคใหม่บูชาและเชื่อยิ่งกว่าพ่อแม่ตนเอง !!!

คำนำ

ประเทศที่มีศูนย์รวมจิตใจให้ประชาชนได้ยึดเหนี่ยว จะเจริญรุ่งเรือง และรอดพ้นจากหายนะได้ง่าย คนไทยจำนวนมากไม่รู้ว่า ที่กำลังผจญกับความยากลำบากหรือเศรษฐกิจไม่ดีนั้น ในความจริง เราสบายและมีความสุขมากกว่าอีกหลายประเทศ (ที่ลำบากเพราะนักการเมืองโกงกิน และความเห็นแก่ตัวของคนในสังคมมากกว่า) ซึ่งดูได้จากที่ กรุงเทพฯ และเมืองไทย ถูกจัดอันดับเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวอันดับต้นๆ ของโลก ประเทศไทยเป็นจุดยุทธศาสตร์แห่งภูมิภาค มีทรัพยากรมหาศาล (ซึ่งกำลังตรวจพบเรื่อยๆ) รวมถึงอาหารการกิน ผู้คน สถานที่ท่องเที่ยว เป็นคลังอาหารและครัวของโลก เป็นประเทศเดียวที่ต่างชาติพยายามจะยึดครองไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม แต่ก็ไม่เคยสำเร็จ เพราะเรามีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจคนทั้งชาติ หากไม่มีสถาบันให้ยึดเหนี่ยว ผู้คนจะแตกแยกความสามัคคีง่ายขึ้น นักการเมืองมีโอกาสทำอะไรได้อิสระไม่ต้องเกรงใจใคร และต่างชาติก็สามารถซื้อตัวนักการเมืองหรือร่วมมือกับคนเหล่านี้ ในการขายสมบัติของชาติ หรือกอบโกย ออกกฎหมายแอบแฝงให้ต่างชาติเอาเปรียบเราได้ง่ายขึ้น

เปรียบสถาบันคือเจ้าของบ้าน เจ้าของประเทศ ย่อมจะไม่ขายบ้านตัวเองเพื่อแลกผลประโยชน์อันเล็กน้อย แต่คนที่มาเช่าบ้านหรือมาทำหน้าที่แค่ชั่วคราวลองคิดดูว่า หากต่างชาติเสนอให้แค่พันล้านเพื่อให้อนุมัติแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกัน เขาจะเลือกทำเพื่อตนเองหรือเพื่อผลประโยชน์ของประเทศเพราะไม่นานก็ต้องลงจากอำนาจอยู่แล้ว จึงเป็นไปได้ที่ต้องกอบโกยไว้ก่อน

มีตัวอย่างแล้วในหลายประเทศ เป็นการยึดประเทศแบบทางอ้อม โดยสนับสนุนการล้มการปกครอง ล้มผู้นำทางจิตวิญญาณสูงสุดก่อน แล้วจึงสนับสนุนคนของตน หรือคนที่ตกลงกันได้ ช่วยทั้งเงินและแรงกดดันต่างๆ เพื่อให้ได้ครองอำนาจ ต่อจากนั้นก็สามารถจะทำอะไรก็ได้ กอบโกยกันเต็มที่ เช่นให้สัมปทาน -สิทธิพิเศษต่างๆ รวมถึงขายสมบัติของชาติต่างๆ(ไฟฟ้า ประปา น้ำมัน ฯ) นี่เป็นสิ่งหนึ่งที่หลายประเทศกำลังเจอ ซึ่งส่งผลให้เกิดขบวนการก่อการร้ายเพื่อแก้แค้นเอาคืน

ยกตัวอย่างการบุกถล่มอิรัก การสนับสนุนฝ่ายต่อต้านในลิเบีย เป็นสองประเทศที่เห็นได้ชัด ตราบใดที่ผู้นำทางจิตวิญญาณเหล่านี้ไม่ถูกโค่นล้ม พวกฝรั่งจะเข้ามากอบโกยผลประโยชน์ได้ยากมาก จึงมีการสนับสนุนทั้งทางตรงและทางอ้อมให้โค่นล้มผู้นำเหล่านี้ให้ได้ก่อน อ้างเหตุผลสารพัดว่าไม่ใช่ประชาธิปไตย ทั้งที่จริง ประชาธิปไตยในบางประเทศนั้นยังใช้ไม่ได้ เช่น ในอิรัก ลิเบีย หรือแม้ในจีนเอง ซึ่งปรากฏให้เห็นแล้วว่า หากปล่อยเสรีในตอนที่ประชาชนยังไม่พร้อม จะเกิดปัญหามาก หลังล้มผู้นำของอิรักและลิเบีย ก็เห็นผลชัดว่า หากไม่มีผู้นำที่เข้มแข็ง จะปกครองประเทศไม่ได้ ในหลายประเทศประกอบด้วยประชากรที่ไร้การศึกษา ขาดศีลธรรม และแบ่งเป็นชนเผ่าจำนวนมาก หากผู้นำไม่เข้มแข็งและไม่เด็ดขาดไม่มีอำนาจมากพอ จะควบคุมให้เกิดความสงบในประเทศไม่ได้

สหรัฐอเมริกา ระบุไว้ในแบบเรียนว่า.. "ประเทศที่จะใช้ระบอบประชาธิปไตยได้ คนในประเทศจะต้องมีการศึกษามากกว่า 75%" **ลี กวน ยู กล่าวไว้ว่า**.. "แนวคิดประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนแบบตะวันตก ใช้ไม่ได้กับเอเชีย" **ประธานาธิบดี โทมัส เจฟเฟอร์สัน กล่าวไว้ว่า..** " ภัยคุกคามที่ร้ายแรงที่สุดของระบอบประชาธิปไตยคือ พลเมืองที่ไม่มีการศึกษา" นี่เป็นสิ่งที่เราไม่เคยให้ความรู้กับคนทั่วไปว่าประชาธิปไตยจะได้ผลต่อเมื่อคนส่วนใหญ่ต้องมีคุณภาพ เสียงทุกคะแนนจะมีผลดีต่อประเทศ ต้องเป็นเสียงจาก.. **คนดีมีศีลธรรม มีการความรู้หรือคิดเป็น ไม่เคยทำผิดกฎหมาย เป็นคนที่ทำประโยชน์ให้สังคม เป็นคนมีคุณภาพนั่นเอง**

เสียงส่วนใหญ่หากมาจาก คนเสเพล ติดยา ขายยา เปิดบ่อน เลี้ยงภาษี เห็นแก่ตัว งมงายไหว้จอมปลวก ถามว่าถ้าหากเสียงส่วนใหญ่เป็นแบบนี้ จะมีวิจารณญาณในการเลือกตั้ง เลือกผู้นำและใช้สิทธิได้ถูกต้อง และดีต่อส่วนรวมได้จริงหรือ ดังนั้นจึงควรมีรูปแบบการปกครองเป็นประชาธิปไตยในลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ

ประชาธิปไตยคือประโยชน์ของส่วนรวมเป็นใหญ่ ไม่ใช่ทุกคนต้องเท่าเทียมเสมอกัน ในความเป็นจริงแม้ในโลกประชาธิปไตย ก็ไม่มีทางเท่าเทียมกันอยู่แล้ว เช่น เราไม่ควรกินข้าวก่อนพระ ไม่ควรนั่งสูงกว่าพระหรือพ่อแม่ เราควรหลีกทางให้นายกฯหรือนักการเมือง ควรเสียสละให้เด็ก สตรีและคนชรา มันเป็นวัฒนธรรม คุณธรรม เป็นเรื่องของคนดีมีจิตสำนึก ไม่ใช่การเสียเปรียบหรือมีสิทธิไม่เท่าเทียมคนอื่น

การเสมอเท่าเทียมกันนั้นมันไม่มีอยู่จริงในโลก สุดท้ายก็ต้องแบ่งสิทธิตามคุณวุฒิ วัยวุฒิ แม้เป็นแค่หัวหน้าห้อง เป็นครู หรือทหาร ตำรวจยศน้อยๆ ยังไงก็ต้องมีสิทธิพิเศษเหนือคนธรรมดาไม่ทางตรงก็ทางอ้อมอยู่แล้ว ถ้าจะให้เท่าเทียมกันก็ต้องจับผู้หญิงมาเกณฑ์ทหารเหมือนผู้ชายด้วยจริงไหม เพราะมีสิทธิเท่าเทียมกัน การให้เกียรติให้สิทธิพิเศษแก่ผู้นำหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งสูงสุดจึงเป็นเรื่องปกติในทุกระบอบการปกครอง

ประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่ดี แต่ก็ต้องมีระดับและความเหมาะสมแตกต่างกันไป ไม่อย่างนั้นก็จะกลายเป็นเอื้อประโยชน์ให้คนรวยหรือคนมีอำนาจไปซะหมด เช่น การเท่าเทียมกันในการค้าขาย ปล่อยให้คนรวยมีสิทธิลงทุนค้าขายแข่งกับคนจน ซึ่งผลคือ ร้านค้าส่งต่างชาติเข้ามาทำให้ผู้ค้ารายย่อยต้องล่มจมไปเกือบหมดประเทศ เพราะไม่มีปัญญาสู้เขาได้เลย ประเทศจีนไม่ได้ใช้ระบบประชาธิปไตย แต่ทำไมถึงเจริญเป็นอันดับหนึ่งของโลกได้ วิธีการที่ดีที่สุด ไม่ได้หมายถึงต้องเป็นสิ่งที่ดีที่สุดกับทุกคน มันต้องมีความพอเพียงและสมดุลสอดคล้องกับผู้คนและวิถีชีวิตของคนในแต่ละชาติด้วย

ดังนั้นในหลายประเทศจึงจำเป็นต้องมีรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับประชากรของตนเอง โดยหลักสำคัญต้องมีผู้นำสูงสุดเป็นศูนย์รวมใจของคนทั้งชาติ ให้มีสามัคคีรวมพลังกันเป็นหนึ่งได้จริง ซึ่งในประเทศไทยก็ใช้ระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตรย์ทรงเป็นพระประมุข แล้วก็ทำให้ประเทศเรารอดพ้นหายนะจากการยึดครองทั้งทางตรงและทางอ้อมจากต่างชาติมาได้ตลอด เป็นชาติเดียวในภูมิภาคที่รักษาเอกราชมาได้จนทุกวันนี้

หากยังมีผู้นำทางจิตวิญญาณที่ครองใจคนในชาติให้เป็นหนึ่งเดียวได้ จะไม่สามารถกอบโกยและยึดครองประเทศเหล่านั้นได้(เต็มที่) สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ฝ่ายจ้องทำลายรู้ดี จึงพยายามใส่ร้ายป้ายสี สร้างหลักฐานเท็จและมีกระบวนการสร้างข่าวลืออย่างต่อเนื่องมาเป็นสิบๆปี มีผู้ใหญ่ซึ่งเป็นประธานชมรมธรรมะแห่งหนึ่งเคยเล่าให้ฟังก่อนเสียชีวิตว่า กระบวนการนี้เทเงินลงมาในสมัยก่อน 150 ล้าน เพื่อจ้างคนไปปล่อยข่าวลือตามร้านเสริมสวยโดยตรง โดยหวังผลระยะยาว เพราะเห็นชัดว่าคนไทยเชื่อคนง่ายโดยเฉพาะข่าวลือ

แหล่งที่ปล่อยได้ดีที่สุดก็คือเหล่าแม่บ้านร้านค้าต่างๆ และปากต่อปากที่ส่งต่อกันมาเป็นสิบปี ส่งผลให้เราหลายคนก็คงจะได้ยินข่าวลือต่างๆ เกี่ยวกับบุคคลสำคัญบางท่าน ที่น่าจะคิดกันได้ว่า เรื่องในบางสถานที่ ใครมันจะเข้าไปรู้ละเอียดได้ขนาดนั้น แล้วมีมาทุกวันไม่ซ้ำเรื่อง เคยโดนใส่ร้ายมากับตัวถึงได้รู้ว่า แม้ไม่มีความจริง แต่คนมันก็ปั้นเรื่องใส่ร้ายได้อย่างไม่น่าเชื่อเหมือนกัน

กระบวนการล้มสถาบัน วางแผนกันระยะยาว ทำกันเป็นทีมทั้งจากผู้ไม่หวังดี และผู้ที่ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจก็มี เกิดจากความเชื่อผิดๆ ว่าถ้าเปลี่ยนการปกครองแล้วประเทศจะดีขึ้น ยึดมั่นแค่เพียงว่าประชาธิปไตยคือสิทธิเท่าเทียม ทุกคนต้องเท่าเทียมกัน โดยเอาแบบฝรั่งบางประเทศที่ ไม่มีวัฒนธรรม ไม่มีจริยะธรรม ไม่มีประเพณี

การสร้างข่าวลือเพื่อใส่ร้ายยังมีอยู่มาจนถึงปัจจุบัน เช่น ส่งคนไปปล่อยข่าวลือบนรถแท๊กซี่ พร้อมโชว์บัตรประชาชนว่านามสกุลเดียวกับตำรวจหรือคนดัง ที่อ้างว่ารู้ลึกรู้จริง รู้มาจากวงใน หรืออ้างว่าเป็นตำรวจ/ทหารสนิทเที่ยวเล่าไปทั่วโดยเฉพาะบนแท๊กซี่ มีการทำใบปลิวแจก เขียนเป็นหนังสือเชิงนิยายอิงประวัติศาสตร์ ผลิตเป็นวีดีโอ ทำเป็นเสียงอ่านสารคดีชุดยาว หยิบเอาเรื่องจริงเพียงเล็กน้อยและมาเติมแต่งข้อความจากนักประพันธ์มืออาชีพที่อ่านหรือฟังแล้วก็ชวนให้น่าเชื่อได้โดยง่าย แต่หากพิจารณาสักหน่อยก็จะพบว่า ข้อมูลละเอียดทุกซอกมุมขนาดนั้น ไม่มีทางที่คนนอกจะรู้ได้ยกเว้นเจ้าของเรื่องมาเขียนเอง บางอย่างก็ย้อนอดีตไปไกล หลายอย่างอยู่ในที่ลับเกินคนทั่วไปจะเข้าถึง แม้แต่คนสนิทก็ยังเข้าถึงได้ไม่ทุกเวลา และย่อมเป็นไปไม่ได้ที่เหล่าคนสนิทต่างๆ จะพร้อมใจกันทรยศ มาเล่าให้ฟัง

ข้อมูลที่เผยแพร่ส่วนใหญ่ มักอ้างว่าได้ยินมาแบบนั้น พนักงานที่นั่นเล่าแบบนี้ แต่หาหลักฐานจริงไม่ได้ เป็นแค่ข่าวลือแต่คนฟังก็ดันเชื่อและบอกต่อกันไป น่าจะคิดได้ว่า เรื่องแบบนี้มาพูดมั่วๆ อาจติดคุกได้ มีประโยชน์อะไรเอามาพูด ทำไมต้องโชว์บัตรให้ดู บางคนอ้างว่าฟังจากคนรับใช้ จากคนสนิทของท่าน ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นคนบ้านเดียวกันเลยเล่าให้ฟัง ถามว่าเรื่องใหญ่โตและมีผลต่อชีวิตคนเล่าขนาดนี้ จะกล้าเสี่ยงมาเล่าให้คนพึ่งรู้จัก ด้วยเหตุผลแค่ว่าเป็น "คนบ้านเดียวกัน " เท่านั้นหรือ คิดกันหน่อยไหม ??

ตัวอย่างของนิตยสารต่างชาติที่ลงข้อมูลบิดเบือนให้ท่านเป็นกษัตริย์ที่รวยที่สุด ก็เป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดว่า มีการโจมตีใส่ร้ายจริง ข้อมูลมากมายที่แสดงถึงพระอัจฉริยะภาพและพระบารมีของในหลวง มีให้พิสูจน์และตรวจสอบได้เสมอ หากท่านไม่เข้าใจและคิดว่าไม่อยากเชื่อ ก็ขอให้ลองปฏิบัติธรรมสักพักสวดมนต์ทุกวันทำความดีให้กับส่วนรวมให้มาก **"คนดีย่อมเห็นความดีของผู้อื่นได้ง่าย"** หากจิตของท่านเปี่ยมด้วยเมตตา ก็จะเข้าใจได้ไม่ยากว่า ทำไม ในหลวง ถึงได้เป็นที่สรรเสริญชื่นชมของเหล่าพระอริยะมากมายขนาดนี้

“ถ้อยคำของพระอริยะ
ที่กล่าวถึง
ในหลวงรัชกาลปัจจุบัน”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นที่ยอมรับทั้งจากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช รวมถึงพระอริยะและผู้ทรงคุณธรรมหลายท่าน ว่าทรงสนพระทัยในการศึกษาปฏิบัติธรรม ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติสมาธิ-วิปัสสนากรรมฐาน ทรงสนใจจริงจังทั้งตอนทรงออกบวชและหลังทรงลาสิกขาแล้ว ก็ยังทรงนิมนต์พระกรรมฐานให้มาแสดงธรรมในพระราชวังเป็นประจำ

และยังเสด็จพระราชดำเนินพบปะเพื่อสนทนาธรรมกับพระวิปัสสนาจารย์หลายองค์ทั่วประเทศ เช่น **สมเด็จพระมหาวีรวงศ์ , หลวงปู่ฝั้น อาจาโร, หลวงปู่ขาว อนาลโย, หลวงปู่ดูลย์ อตุโล, หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี, หลวงปู่แหวน สุจิณโณหลวงปู่ชอบ ฐานสโม, หลวงพ่อพุธ ฐานิโย, พระอาจารย์แบน ธนากโร, หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน, หลวงปู่ครูบาชัยวงศาพัฒนา, หลวงปู่หลุยส์ จันทสาโร, หลวงปู่สมชาย ฐิตวิริโย, พระอาจารย์วัน อุตตโม, หลวงปู่นำ ชินวโร, พระราชพรหมญาณ หลวงพ่อฤาษี, หลวงพ่อเกษม เขมโก, หลวงปู่สิม พุทฺธจาโร, ฯลฯ**

พระองค์คือผู้ทรงญาณขั้นสูง

ให้ลองสังเกตดูว่า ไม่ว่าในหลวงเสด็จไปที่ไหน จะทรงนิ่งมาก ๆ ในขณะที่คนอื่นขยับแล้วขยับอีก ครูบาอาจารย์ท่านกล่าวว่า.. **นี่คือลักษณะของผู้ที่ทรงฌาณขั้นสูง** จึงทำให้ทรงนิ่งเฉยได้ในทุกสถานที่แม้ว่าจะทรงเหนื่อยหรือต้องเจอสภาวะกดดันต่างๆ ก็ทรงประทับนิ่งไม่ขยับเขยื้อนเป็นเวลานาน หรือตลอดทั้งวัน

: รวมคำพูดจากพระอริยะหลายรูปที่กล่าวถึง ในหลวงรัชกาลที่ ๙

"พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิบัติพระราชกิจทางพระพุทธศาสนาอย่างสมบูรณ์ มาตั้งแต่พระชนมพรรษายังน้อย ทรงพอพระราชหฤทัยในการฟังเทศน์ที่มีอยู่เป็นประจำ เมื่อได้ทรงพบปะกับพระมหาเถระผู้ใหญ่ ก็มีพระราชปุจฉาและทรงสดับข้อธรรมนั้นๆ อยู่เนืองๆ "

"...พระ ภิกษุพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระผนวชด้วยพระราชศรัทธาที่ตั้งมั่นในพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง ประกอบด้วยพระปัญญา และได้ทรงปฏิบัติพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด..."

"...ด้านที่เป็นการส่วนพระองค์นั้น ก็ทรงปฏิบัติพระองค์ยึดมั่นอยู่ในคุณธรรม ของพระพุทธศาสนามีราชธรรม เป็นต้น ทรงศึกษาพระพุทธศาสนา และทรงนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเป็นการส่วนพระองค์ในโอกาสต่างๆ และบำรุงพระสงฆ์ ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเป็นจำนวนมากมิได้ขาด..."

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก

ได้รับการยอมรับจากคณะสงฆ์ว่า ทรงเป็นนักปริยัติที่เป็นพหูสูตรและนักปฏิบัติที่เคร่งครัด

"ในหลวงพระองค์นี้ ท่านเป็นพระโพธิสัตว์น๊ะ.."

ท่านเจ้าคุณนรรัตนราชมานิต

(พระผู้เคร่งครัดในศีล ลงทำวัตรไม่เคยขาด กำจัดพิษงูและโรคร้ายในตัวท่านได้ด้วยสมาธิ)

"พระองค์มัวแต่เป็นห่วงคนอื่น แต่ไม่ทรงห่วงพระองค์เองบ้างเลย.."

หลวงปู่แหวน สุจิณโณ

(พระอริยะเจ้าที่ชาวไทยรู้จักกันดี มีข้อวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัด ทรงคุณธรรม)

" ไม่รู้ว่าพ่อหลวงแม่หลวงของไทยทำงานปรารถนาความเป็นอะไร ทำงานกันจนไม่มีเวลาพักผ่อน"

" พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี นี้คือหัวใจของชาติไทยเรา ให้พากันเทิดทูน อย่าพากันดูถูกเหยียดหยามทำลาย "

หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด

(พระผู้ได้รับการชื่นชมจากหลวงปู่มั่นและเหล่าอริยะหลายรูป มีจริยวัตรที่งดงาม
ทำประโยชน์ให้ประเทศชาติมากมาย ผมกับเล็บของท่าน กลายเป็นพระธาตุตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่)

หลวงปู่ดู่ รักในหลวงมาก สวดมนต์ถวายในหลวงทุกวัน

ในสมัยที่หลวงปู่มีชีวิต ท่านจะกำชับให้ลูกศิษย์ ให้เอาบุญจากการภาวนา รวมเข้ากับบุญของพระพุทธเจ้าและพระอรหันตสาวกทั้งหลาย ถวายให้ในหลวง รวมทั้งแผ่เมตตาให้ เทพเทวาผู้ปกรักษาพระองค์ท่านให้มีความสุขแล้วก็กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวรของพระองค์ท่านให้ไปเกิดในสุคติภูมิ หลวงปู่กล่าวว่า **"หากไม่มีในหลวง พระพุทธศาสนาก็ตั้งอยู่ไม่ได้"** หลายครั้งที่ลูกศิษย์จะรับทราบได้ว่า หลวงปู่จะเข้าที่เพื่ออธิษฐานช่วยในหลวงในยามที่พระองค์ทรงพระประชวร

หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ

(พระเกจิอาจารย์ ที่มีข้อวัตรปฏิบัติเคร่งครัด เป็นที่ยอมรับในหมู่นักปฏิบัติธรรม)

"วันหนึ่งข้างหน้า ในหลวงจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งของโลก"

"ในหลวงเป็นพระโพธิสัตว์ ปรารถนาพุทธภูมิ"

หลวงพ่อพุธ ฐานิโย (พระราชสังวรญาณ)

(พระวิปัสสนาจารย์ผู้เคร่งครัดในศีลในธรรม และเชี่ยวชาญในวิปัสสนากรรมฐาน)

หลวงพ่อพุธ ยังสอนวิธีอธิฐานจิตเพื่อถวายในหลวง (อยู่ในภาคผนวก)

หลวงปู่สิม พุทฺธาจาโร ได้กล่าวรับรองไว้ด้วยองค์เองทีเดียวว่า

" ครูบาขาวปี วัดพระพุทธบาทผาหนามเคยเป็นช้างนาฬาคิริง

ส่วนในหลวงองค์ปัจจุบันเป็นช้างป่าเลไลยก์นะ ..!!! " (ช้างป่าเลไลย์ คือพระโพธิสัตว์)

“พระองค์ทรงมีกระแสจิตแรงมาก ฉันเองยังสู้ท่านไม่ได้”

เรื่องปรารถนาพุทธภูมินี่ พระองค์(ในหลวง) ปรารถนามานาน แต่เวลานี้บารมีเป็น "ปรมัตถบารมี" แล้ว ก็เหลืออีก ๕ ชาติ และที่พระองค์ปฏิบัติมามันเลยแล้ว ไม่ใช่ไม่สำเร็จพุทธภูมินี่ต้องบำเพ็ญกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระองค์เป็น "วิริยาธิกะ" วิริยาธิกะนี่ต้องบำเพ็ญบารมีถึง ๑๖ อสงไขยกำไรแสนกัป นี่บำเพ็ญมาเกิน ๑๖ อสงไขยแล้ว "แสนกัป" อาจยังไม่ครบ จึงต้องเกิดอีก ๕ ชาติ

พระราชพรหมยาน [พระมหาวีระ-หลวงพ่อฤาษี] วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

(พระเกจิอาจารย์ซึ่งเป็นที่ยอมรับเรื่องอภิญญาและกำลังสมาธิ)

มีผู้พูดถึงผู้ยิ่งใหญ่ระดับประเทศให้หลวงพ่ออุตตมะฟัง สังเกตว่าท่านเฉยมากๆ ก่อนที่จะปรารภออกมาว่า **"เขาไม่ได้ทำประโยชน์อะไรมากเหมือนกับในหลวงหรอก.."**

หลวงพ่ออุตตมะ(พระครูอุดมสิทธาจารย์) วัดวังก์วิเวการาม

(พระชาวพม่าผู้เคร่งครัดการปฏิบัติ ที่ภายหลังย้ายมาจำพรรษาและสร้างวัดที่กาญจนบุรี)

"มีแต่คนไม่ฉลาดเท่านั้นที่จะไม่รู้ว่า ในหลวงพระองค์นี้มีดีอย่างไร.."

พระอาจารย์วัน อุตฺตโม (พระอุดมสังวรวิสุทธิเถร)

(พระอุปัฏฐากหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต ที่ทำหน้าที่ยาวนานที่สุด)

"กระแสจิตของพระองค์ท่านมีพลัง พลังที่เกิดจากการปฏิบัติที่ดี"

ครูบาพรหมจักร วัดพระพุทธบาทตากผ้า..

(พระผู้นิยมการธุดงอยู่ป่าเป็นวัตร และเมื่อมรณภาพ อัฐิกลายเป็นพระธาตุ)

ลูกศิษย์ท่านหนึ่งยืนยันว่า หลวงปู่ท่านกล่าวด้วยตนเองว่า

" ในหลวงเป็นพระโพธิสัตว์ "

หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปณฺฑิโต ที่พักสงฆ์สวนทิพย์ จ.นนทบุรี

(พระธรรมทูตที่ได้รับการยอมรับว่าแตกฉานในพระไตรปิฎกและวิปัสสนากรรมฐาน)

"ในหลวงทรงมีพลังเมตตาสูงมาก เป็นลักษณะของผู้มีบุญ ผู้ปฏิบัติธรรมจะเข้าถึงธรรมไม่ได้หากไม่เชื่อในพระบารมีของพระพุทธเจ้า ประเทศชาติจะวุ่นวายหากประชาชนไม่เชื่อในมั่นในพระอัจฉริยภาพและการเป็นผู้ทรงคุณธรรมของในหลวง"
อ.พร รัตนสุวรรณ (ผู้เชี่ยวชาญพระไตรปิฎ ผู้ก่อตั้งธรรมวิจัยและพุทธศาสนาวันอาทิตย์)

ประวัติโดยย่อของพระอริยะแต่ละรูป

"ในหลวงพระองค์นี้ ท่านเป็นพระโพธิสัตว์น๊ะ.."

พระภิกษุพระยานรรัตนราชมานิต (เจ้าคุณนรฯ)

พระผู้มีจริยวัตรงดงาม สละความสุขทางโลกที่ถือว่ามีครบทุกอย่างทั้งฐานะ ยศและคู่ครอง ออกบวชตลอดชีวิต ฉันมื้อเดียว ไม่ฉันอาหารในวันพระ (การอดอาหารเป็นการฝึกตนแบบหนึ่ง ซึ่งเหมาะสำหรับบางคนเท่านั้น) เป็นผู้เคร่งครัดในพระธรรมวินัย ลงอุโบสถทำวัตรทุกวันโดยไม่ขาด แม้ขณะเป็นโรคมะเร็งกรามช้างจนเน่าเฟะ ท่านก็ลงทำวัตรสวดมนต์ด้วยสีหน้าปกติ ตลอดชีวิตท่านยอมหยุดลงทำวัตรเพียงแค่หนึ่งวัน ด้วยความเกรงใจที่ พระพุฒโฆษาจารย์ท่านขอร้อง เนื่องจากเห็นว่าโดนงูกัดเท้าบวมมาก แต่ท่านก็หายเป็นปกติในวันต่อมา โดยที่ไม่ได้ฉันยาหรือไปหาหมอเลย เป็นที่ประหลาดใจในกำลังจิตของท่าน ที่ดับพิษของงูร้ายลงได้

ท่านเป็นพระที่สันโดษมาก กุฏิไม่มีเครื่องใช้ไฟฟ้าแม้หลอดไฟสักดวงก็ไม่มี ดื่มน้ำฝนจากภาชนะที่ทำจากกะลามะพร้าวขัด ที่นอนมีเพียงจีวรเก่าปูบางๆ ภายในกุฏิมีโลงศพและโครงกระดูกเพื่อไว้พิจารณาธรรมและเจริญกรรมฐาน ยินดีสนทนาธรรมกับญาติโยมเป็นเวลาสั้นๆ หลังทำวัตรเช้า-เย็นเท่านั้น ไม่รับกิจนิมนต์ แต่จะมุ่งเน้นการปฏิบัติสมาธิภาวนาอยู่ในกุฏิ ท่านมุ่งเน้นการปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างมากกว่าการเทศน์ให้ฟัง เมื่อชาวบ้านนิยมไปขอพร ท่านจึงเขียนโอวาทไว้ว่า **"ทำดี ดีกว่าขอพร"** ท่านสละทุกอย่างแม้แต่เงินตราก็ไม่เคยแตะต้อง ไม่รับไม่เก็บสะสม ปฏิบัติตนเคร่งครัดตามพระวินัยในทุกๆด้าน ท่านเจ้าคุณนรฯ อยู่ในเพศบรรพชิตเป็นระยะเวลา 46 ปีเต็มจนมรณภาพ

"พระองค์มัวแต่เป็นห่วงคนอื่น แต่ไม่ทรงห่วงพระองค์เองบ้างเลย.."

หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ

หลวงปู่แหวน ออกบรรพชาเป็นสามเณรเมื่ออายุ 9 ปี ตั้งใจศึกษาปฏิบัติจนสามารถอ่านตำราใบลานได้แตกฉาน ทั้งภาษาขอมและล้านนาได้ ตั้งแต่ยังเป็นสามเณร (ว่ากันว่าตอนอายุ 13 ปีเท่านั้น) ขยันทำสมาธิภาวนา เงียบขรึมพูดน้อย ฉันมื้อเดียว

เมื่ออายุประมาณ 30 ปี ได้เริ่มออกธุดงค์เรื่อยมา จนมาพบกับหลวงปู่ตื้อ อาจลธรรมโม ซึ่งเป็นผู้ชักนำให้ได้มาพบและฟังธรรมจากพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต เกิดความซาบซึ้งและเป็นทางแห่งการแสวงหาธรรมตามที่ประสงค์ หลังจากนั้นหลวงปู่แหวน ได้ออกธุดงค์ไปพร้อมกับหลวงปู่ตื้อ ไปทางภาคอีสาน ข้ามไปถึง ลาว เขมร เวียดนาม พม่า ทะลุกลับมาทางเหนือของไทยและวนกลับมาอิสานอีกที

หลวงปู่แหวนยังคงออกธุดงค์กรรมฐาน แสวงหาที่วิเวกตามป่าเขาลำเนาไพรเรื่อยมาจนอายุ 75 ปี จึงมาจำพรรษาที่วัดดอยแม่ปั๋ง จ.เชียงใหม่ ตามการนิมนต์ของพระอาจารย์หนู เพราะเนื่องจากหลวงปู่ชราภาพมากแล้วและท่านก็อาพาธต้องผ่าตัดขาที่อักเสบ สาเหตุน่าจะมาจากการเดินธุดงค์ในป่าเขาเป็นเวลาหลายสิบปี

หลวงปู่แหวน เป็นพระที่มุ่งเน้นการปฏิบัติธรรมเพียงอย่างเดียว เป็นพระสายวิปัสสนา ไม่รับกิจนิมนต์โดยเด็ดขาด มีจริยะวัตรงดงาม เทศนาสั่งสอนญาติโยมด้วยหลักธรรมอันลึกซึ้ง มุ่งเน้นการขัดเกลากิเลส จึงเป็นที่เคารพและศรัทธาของญาติโยมเป็นจำนวนมาก

ตัวอย่างคำสอนของหลวงปู่แหวน

อดีตก็เป็นทำเมา อนาคตก็เป็นทำเมา จิตดิ่งอยู่ในปัจจุบัน รู้อยู่ในปัจจุบัน ละอยู่ในปัจจุบันนี้จึงเป็นพุทโธ เป็นธัมโม ปัจจุบันก็พอแล้ว อดีตและอนาคตไม่ต้องคำนึงถึง เกิด แก่ เจ็บ ตาย วัน คืน เดือน ปี สิ้นไปหมดไป อายุเราก็หมดไป สิ้นไป หมั่นบำเพ็ญจิต บำเพ็ญทาน รักษาศีล ภาวนาต่อไป

ภายหลังหลวงปู่แหวนได้หยุดชีวิตธุดงควัตร
และพำนักประจำอยู่ที่วัดดอยแม่ปั๋งจนมรณภาพ ในวันที่ 2 ก.ค.2528 สิริอายุ 98 ปี

สมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก

สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก(เจริญ สุวัฑฒโน) ทรงบรรพชาเป็นสามเณรตั้งแต่พ.ศ.2469 ขณะอายุ 14 ปี ทรงขึ้นดำรงตำแหน่ง พระสังฆราชองค์ที่ ๑๙ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อ พ.ศ. 2532 (จนถึงปัจจุบัน 2554)

ทรงสอบได้นักธรรมเอก เปรียญธรรม 9 ประโยค ทรงนิพนธ์ตำราทางด้านพุทธศาสนาไว้เป็นจำนวนมาก ทั้งตำราการศึกษาของนักเรียนบาลี ตำราพระธรรมเทศนา งานแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ฯลฯ ท่านศึกษาการปฏิบัติสมถภาวนาจากพระป่ากรรมฐานสายพระอาจารย์มั่น ได้รับการยอมรับจากคณะสงฆ์และผู้แตกฉานในธรรมว่า.. **ทรงเป็นทั้งนักปริยัติที่เป็นพหูสูตรและนักปฏิบัติที่เคร่งครัด**

ทรงได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาพระพุทธศาสนาและงานบริหารคณะสงฆ์มากมายหลายตำแหน่ง หลายวาระ ทรงมีบทบาทในการเผยแพร่ พัฒนา ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาในหลายๆ ด้าน ทั้งในและต่างประเทศ ทรงบูรณะซ่อมสร้าง ปูชนียสถาน วัด เจดีย์ โรงเรียน โรงพยาบาล เป็นจำนวนมาก สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก(เจริญ สุวัฑฒโน) ได้บอกเล่าถึงความสนพระราชหฤทัย ในพระพุทธศาสนา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งมีมาตั้งแต่ครั้งทรงพระเยาว์ ดังนี้

"พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิบัติพระราชกิจทางพระพุทธศาสนาอย่างสมบูรณ์ มาตั้งแต่พระชนมพรรษายังน้อย ดังที่ได้เคยทราบไว้ ได้ทรงพอพระราชหฤทัยใน การฟังเทศน์ที่มีอยู่เป็นประจำในคราวบำเพ็ญพระราชกุศลถวายที่พระบรมศพรัชกาลที่๘ แม้จะเป็นเทศน์กัณฑ์ยาว ก็ทรงพอพระราชหฤทัยฟัง ทรงเริ่มสนพระราชหฤทัยในพระพุทธศาสนา เมื่อได้ทรงพบปะกับพระมหาเถระผู้ใหญ่ ก็มีพระราชปุจฉาและทรงสดับข้อธรรมนั้นๆ อยู่เนืองๆ โดยเฉพาะมีโอกาสเฝ้า สมเด็จพระสังฆราชเจ้า วัดบวรนิเวศวิหาร (ม.ร.ว.ชื่น นพวงศ์)ได้ทรงสดับฟังธรรมเป็นครั้งคราวตลอดมา ทำให้ทรงเข้าพระราชหฤทัยในธรรม และสนพระราชหฤทัยในพุทธศาสนามากขึ้น"

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชศรัทธาปสาทะอันแน่วแน่มั่นคง ในบวรพุทธศาสนา โดยได้เสด็จออกทรงพระผนวช ระหว่างวันที่ 22 ตุลาคม - 5 พฤศจิกายน พ.ศ.2499 ในระหว่างนั้นได้ทรง ศึกษาและปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด ดังที่สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้ทรงเล่าถึงพระราชจริยวัตร ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขณะทรงพระผนวช ว่า...

"...พระภิกษุพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะได้ทรงพระผนวชตามราชประเพณีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หามิได้ แต่ทรงพระผนวชด้วยพระราชศรัทธาที่ตั้งมั่นในพรพุทธศาสนาอย่างแท้จริง มิได้เป็นบุคคลจำพวกที่เรียกว่า "หัวใหม่" ไม่เห็นศาสนาเป็นสำคัญ แต่ได้ทรงเห็นคุณค่าของพระศาสนา ฉะนั้น ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาสามัญก็กล่าวได้ว่า... **"บวชด้วยศรัทธา" เพราะทรงผนวชด้วยพระราชศรัทธา ประกอบด้วยพระปัญญา และได้ทรงปฏิบัติพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด..."**

สมเด็จพระสังฆราช ยังได้ทรงกล่าวถึงพระราชจริยวัตร ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า **"ในด้านหน้าที่ราชการนั้น ก็ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจทางพระพุทธศาสนา ตามราชประเพณีโดยมิได้ขาดตกบกพร่อง** เช่น... พระราชกรณียกิจเนื่องในเทศกาลสำคัญทางพระพุทธศาสนา พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์ในการบูรณปฏิสังขรณ์พระอารามต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และในหัวเมือง

พระราชทานแต่งตั้งสมณศักดิ์แด่พระสงฆ์ในการเอื้ออำนวยแก่การปกครองคณะสงฆ์ และเชิดชูผู้ทรงศีลทรงธรรมให้เป็นที่ปรากฏ ตลอดถึงพระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์ การสั่งสอนและการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในด้านที่เป็นการส่วนพระองค์นั้น ก็ทรงปฏิบัติพระองค์ยึดมั่นอยู่ในคุณธรรม ของพระพุทธศาสนา มีราชธรรม เป็นต้นดังกล่าวแล้ว **ทรงศึกษาพระพุทธศาสนา และทรงนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเป็นการส่วนพระองค์ในโอกาสต่างๆ และบำรุงพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเป็นจำนวนมากมิได้ขาด..."**

[เรื่องเล่าแถมพิเศษ]

คุณบรรณศาลา ศิษย์ผู้ใกล้ชิดได้เขียนเล่าในหนังสือหลวงตาวัดป่าบ้านตาดไว้ว่า เมื่อครั้งชุมชนหลังวัดบวรเกิดไฟไหม้ ชาวบ้านเข้าไปกราบขอความช่วยเหลือ จากท่านเจ้าประคุณ สักพักท่านจึงเสด็จขึ้นไปบนตึกกรรมฐานชั้นห้า ทรงมองขึ้นไปบนท้องฟ้า โบกมือ 3 ครั้ง ก็บังเกิดกลุ่มเมฆและฝนตกลงมาอย่างหนัก ดับไฟที่กำลังไหม้สนิทในเวลาไม่นาน ทั้งที่เป็นฤดูหนาวปลายเดือนธันวาคม เมื่อเสด็จลงมาเพื่อกลับกุฏิ ฝนก็หยุดตกในทันที ประชาชนดีใจน้ำตานองหน้า ต่างก้มลงกราบกับพื้นไปตลอดทางที่ท่านกลับกุฏิ ซึ่งเป็นพระเมตตาที่ชาวบ้านย่านวัดบวรฯ จดจำกันได้ดี

เป็นเพียงเกล็ดเล็กน้อย ที่หยิบยกมาให้อ่านประดับความรู้ ไม่จำเป็นต้องเชื่อก็ได้ พลังจิตนั้นมีจริง เป็นที่ยอมรับในวงการวิทยาศาสตร์บางสาขาบ้างแล้ว หลายประเทศในทวีปยุโรปถึงกับจ้างนักพลังจิตเข้าทำงานราชการโดยตรง และมีการค้นคว้าวิจัยกันอย่างจริงจัง

หากสนใจลองศึกษาข้อมูลได้มากมายจากอินเตอร์เน็ตและวารสาทเกี่ยวกับศาสตร์ด้านนี้โดยตรง วิชาพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพก็เป็นศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับเป็นแพทย์ทางเลือกอย่างหนึ่งไปทั่วโลก ยังมีอีกหลายอย่างที่คิดว่า "งมงาย" แต่วิทยาศาสตร์กำลังพิสูจน์ได้เรื่อยๆ

"... ไม่รู้ว่าพ่อหลวงแม่หลวงของไทย ทำงานปรารถนาความเป็นอะไร ทำงานกันจนไม่มีเวลาพักผ่อน..."

" พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนี้คือหัวใจของชาติไทยเรา ให้พากันเทิดทูน อย่าพากันดูถูกเหยียดหยามทำลาย เช่นอย่างจะทำลายจะไม่ให้มีพระเจ้าอยู่หัว มันคนเกิดมาแล้วพ่อแม่ตายหมด มีแต่ลูกกำพร้าหยิมแหยมๆ มันใช้ไม่ได้นะ สกุลใดที่มีคนคับแคบอยู่ในบ้านนั้นเมืองนั้นแล้ว สกุลนั้นไม่เจริญ สกุลใดที่มีความกว้างขวาง มีจิตใจอันกว้างขวาง พิจารณารอบคอบเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวมผู้นั้นเป็นผู้ดี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ของพวกเราคือหัวใจของคนไทยทั้งชาติ ให้พากันทะนุถนอมนะ อย่าพากันไปทำลาย จะมีแต่ลูกหยอมแหยมๆ พ่อแม่ผู้ให้ความร่มเย็นไม่มีมันไม่เกิดประโยชน์ อย่างไรต้องรักษาส่วนใหญ่เอาไว้ ในประเทศไทยเราก็คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว-สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี นี้คือหัวใจของชาติให้พากันเคารพเทิดทูน อะไรที่เป็นหลักใหญ่ของชาติของส่วนรวมให้พากันรักษา พากันเทิดทูน อย่าพากันทำลายโดยอวดดี "

หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน (วัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี)

หลวงตาพระมหาบัวออกบวชเมื่ออายุ 20 ปี ตั้งใจศึกษาและปฏิบัติอย่างจริงจัง สอบได้นักธรรมเอกและเปรียญ 3 ประโยคได้ภายใน 7 พรรษา หยุดเรียนบาลีไว้แค่นั้นเพื่อเน้นการปฏิบัติสมาธิภาวนา เพราะเชื่อมั่นว่าการจะหลุดพ้นต้องด้วยการปฏิบัติอย่างจริงจังเท่านั้น จึงมุ่งหน้าไปทางป่าเขาแถวนครราชสีมา ท่านมุ่งมั่นกับการปฏิบัติมาก โดยนั่งสมาธิเต็มกำลังคราวละ 9-10 วัน โดยเว้น 2 คืนบ้าง 3 คืนบ้าง จนก้นแตก ปฏิบัติเข้มข้นไม่ค่อยได้ฉันอาหาร นานๆ จึงออกบิณฑบาตรครั้งหนึ่ง จนชาวบ้านเป็นห่วง

ท่านปฏิบัติจริงจังต่อเนื่องถึง 9 ปี จนสิ้นสงสัยในหลักธรรม รู้แจ้งในอริยสัจ และประกาศได้ว่าชาตินี้ท่านจะเกิดเป็นชาติสุดท้ายไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว (ซึ่งหลายคนก็ได้ประจักษ์กับตาตนเองมาแล้วว่า ผม เล็บ และแม้แต่ชานหมากของหลวงตา กลายเป็นพระธาตุตั้งแต่ขณะที่ท่านยังดำรงธาตุขันธ์หรือมีชีวิตอยู่ เส้นผมที่เป็นพระธาตุก็มีรูปร่างเดิมคือเป็นเส้นๆ แต่กลายเป็นแก้วใส เป็นที่อัศจรรย์ใจสำหรับผู้พบเห็นอย่างมากทีเดียว หลังวันพระราชพิธีเพลิงศพ ก็ปรากฏผลึกแก้วใสในกระดูกท่านจำนวนมาก)

ตลอดระยะเวลาที่บวช หลวงตาเป็นพระที่สมถะสันโดษเป็นอย่างมาก แม้ต่อมาจะเป็นพระที่มีชื่อเสียงมีผู้คนศรัทธาจำนวนมากก็ตาม ท่านก็ยังวางตัวเหมือนเดิม ไม่ถือตัวเข้าพบง่าย ออกเดินบิณฑบาตร จนกระทั่งเดินไม่ไหวก็ยังเมตตาให้พระเลขา(ท่านปิ๋ว) อุ้มบาตรไปแทน (ด้วยเมตตาอยากให้ญาติโยมได้ทำบุญกับท่าน) ฉันมื้อเดียวในบาตร อยู่กุฏิไม้เรียบง่ายหลังเล็กๆ บริขารก็ของธรรมดาและใช้อันเดิมต่อเนื่องเป็นเวลานาน ผ้าขนหนูแม้ขาดแล้วก็ยังใช้จนหมดสภาพ

วัดเป็นวัดป่าแท้ๆ ไม่มีน้ำไม่มีไฟ ไม่มีโทรศัพท์ (พึ่งจะมามีน้ำในตอนหลัง) ไม่มีพุทธพาณิชย์ ไม่มีเครื่องลางของขลัง ไม่มีเทพเจ้าอะไรให้กราบไหว้ ยกเว้นพระประธานที่เป็นองค์ระลึกถึงพระพุทธเจ้าองค์เดียว กับรูปพ่อแม่ครูบาอาจารย์เท่านั้น โบสถ์ กุฏิ ศาลา ก็เรียบง่ายสร้างด้วยไม้และใช้มาเป็นเวลานาน ไม่เน้นก่อสร้างวัตถุใหญ่โต แต่เน้นสร้างคนและช่วยโลกเป็นสำคัญ

เมื่อจบกิจทางการปฏิบัติพ้นแล้วจากสังสารวัฏ ท่านจึงใช้เวลาที่เหลือเพื่อเมตตาสงเคราะห์กับสัตว์โลกโดยไม่เลือกชนชั้นวรรณะ โดยช่วยเหลือสนับสนุนทุนก่อสร้างและอุปกรณ์การแพทย์แก่สถานพยาบาลทั่วประเทศ กว่า 200 แห่ง มอบทุนสร้างโรงเรียน เรือนจำ สถานีรถไฟ สะพานลอย มูลนิธิสงเคราะห์เด็กพิการและสัตว์ ช่วยเหลือทหาร ตำรวจ หน่วยงานราชการอื่นๆ อีกหลายแห่ง ซึ่งรวมแล้วมีมูลค่ามหาศาล แม้ญาติโยมจะทำบุญกับท่านมากมายแต่ท่านก็แจกจ่ายกลับคืนสู่สังคมหมด โดยบางครั้งถึงกับเงินเกลี้ยงบัญชีของวัดป่าบ้านตาดเลยทีเดียว

หลวงตาเปรียบเหมือนพระมหาบุรุษผู้กอบกู้ชาติไทยให้พ้นจากหายนะ โดยได้ทำโครงการผ้าป่าช่วยชาติ นำทองคำและเงินมหาศาลเข้าคลังหลวง จนประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเงิน แม้เจอวิกฤตเศรษฐกิจ ก็ไม่ต้องล่มสลายเหมือนหลายประเทศ หากไม่มีเงินทุนสำรองซึ่งภายหลังทองคำได้ทวีคูณเพิ่มขึ้นอีกถึง 5 เท่า ประเทศไทยคงลำบากกว่านี้อย่างมาก และอาจต้องขายสมบัติของชาติเพื่อประทังชีวิตเหมือนประเทศอื่นๆ นักลงทุนก็จะไม่กล้ามาลงทุน การกู้ยืมเพื่อมาบริหารประเทศก็จะทำไม่ได้เพราะไม่มีหลักประกัน ทองคำกับเงินทุนสำรองสำคัญแค่ไหน วงการธุรกิจคงจะทราบกันดี

สรุปคือเรารอดพ้นหายนะทางการเงินมาได้ ส่วนหนึ่งเพราะหลวงตาที่เป็นผู้นำโครงการช่วยชาติท่ามกลางเสียงคัดค้านและไม่เห็นด้วยและมองท่านแง่ลบ แต่ผ่านมาสิบกว่าปี ถึงเห็นผลว่าสิ่งที่ท่านทำไว้นั้น ส่งผลดีต่อชาติและบ้านเมืองอย่างไร สมดังที่ พระอาจารย์มั่นเคยทำนายไว้ในอดีตว่า "พระมหาบัวผู้นี้จะเป็นผู้ทำประโยชน์ใหญ่ให้แก่ประเทศชาติและพระศาสนาในอนาคต"

หลวงตาเป็นพระที่ตรงไปตรงมา พูดจาโผงผาง คนที่เสพแต่สื่ออย่างเดียวก็อาจจะเข้าใจท่านผิดไป หากได้ไปกราบท่านที่วัด จะได้สัมผัสถึงกระแสเมตตาและจะรู้เองว่าท่านใจดีแค่ไหน หลายคนเจอมากับตัวเองในเรื่องอภินิหาร์ยต่างๆ การอ่านใจและสั่งสอนคนแตกต่างกันไป คนบางคนก็ต้องพูดดีๆ คนบางคนก็ต้องดุด้วยคำรุนแรงถึงจะเอาอยู่ "เรื่องคำหยาบ" อยากจะยกตัวอย่างในพระไตรปิฎก ถึงพระอรหันต์ท่านหนึ่งที่พูดคำหยาบเป็นประจำแต่กลับไม่ผิดศีล เพราะนั่นเป็นจริตวาสนา เป็นคำเคยชินที่ติดมาจากชาติก่อนๆ ปราศจากการปรุงแต่ง คือคำพูดหยาบ แต่จิตไม่ได้หยาบไปด้วย ซึ่งหลายคนอาจจะเคยเจอคนแก่ใจดีหลายคนที่ด่าหยาบๆ แต่เรากลับไม่รู้สึกอะไร กลับเห็นว่าท่านเมตตาเราด้วยซ้ำ อันนี้ยกตัวอย่างให้เห็นว่าสิ่งที่เราได้ฟังได้ยิน หรือได้รับการบอกเล่ามา บางทีอาจไม่ใช่อย่างที่คิดก็ได้

เรื่องการบรรลุธรรมก็เหมือนกัน หากเราศึกษากันจริงๆ พระวินัยจะมีข้อปลีกย่อยเยอะมาก ถ้าสำเร็จจริงก็อาบัติแค่เล็กน้อยเท่านั้น หากกล่าวกับพระด้วยกันหรือเป็นการรายงานผลการปฏิบัติให้เหล่านักปฏิบัติฟัง เป็นการพูดความจริงเล่าสภาวะธรรม ไม่ได้แสดงเพื่อยกตน ข่มท่าน หรือเพื่อหวังลาภยศนั้นตามพระวินัยไม่ถือว่าผิด ซึ่งหลายคนไม่ได้ศึกษาให้ลึกซึ้งก็เลยคิดเหมาไปหมดว่า พระองค์ไหนบอกว่าตนบรรลุธรรม คืออาบัติปาราชิก และองค์ไหนพูดคำหยาบคือผิดศีลไม่ใช่พระอริยะ ซึ่งความจริงแล้วไม่ใช่ในเรื่องของธรรมะนั้นลึกซึ้งเกินกว่าจะท่องจำแค่หลักการ หลายคนที่ได้ฟังเทศน์ของหลวงตาและได้ไปสัมผัสกับองค์จริงของท่านก็คงจะหายสงสัย

แต่ในปัจจุบันก็ยังมีคนปรามาสและเข้าใจท่านผิดอยู่ ซึ่งส่งผลเสียและหายนะอันใหญ่หลวงให้กับชีวิตพวกเขา การปรามาสพระอริยะเป็นกรรมที่แรงมาก ก่อนจะปักใจเชื่ออะไรจึงอยากให้ไตร่ตรองให้ดีและก่อนจะว่าใครควรจะสำเหนียกตนเองด้วยว่า มีความดีและทำความดีไว้แค่ไหนเชียว ดังนั้นถ้าไม่แน่ใจอะไร อย่าเที่ยวไปกล่าวหาด่าใครเลยจะดีกว่า ไม่ศรัทธาก็อย่าลบหลู่ ผู้เขียนเองก็เคยปรามาสหลวงตามาด้วยความเข้าใจผิดเช่นกัน และต่อมาได้ศึกษาจริยะวัตรของท่าน กับได้พบองค์ท่านจริงๆ จึงได้รู้ว่าที่เคยเข้าใจมาในอดีต เข้าใจผิดทั้งหมด ยังโชคดีที่กราบขอขมาหลวงตาทัน สำหรับคนที่ไม่ทันแล้วก็กราบขอขมาหน้าหิ้งพระได้นะครับ ยังไม่สายหรอกที่จะกลับตัวแก้ไขความผิดที่เกิดจากความไม่รู้

สำหรับท่านที่อยากรู้เรื่องลึกๆ สามารถหาอ่านได้จากหนังสือ หลวงตาวัดป่าบ้านตาด ซึ่งรวบรวมเนื้อหาโดยคุณหลวง หรือดาวน์โหลดและขอรับซีดีเสียงอ่านได้ฟรีที่ www.jozho.net มีเวอร์ชั่น DVD เป็นการเล่าเรื่องพร้อมภาพ ซึ่งจะมีรายละเอียดที่ทำให้หลายคนต้องแปลกใจว่า หลวงตาท่านทำประโยชน์ให้ประเทศชาติและมีคุณวิเศษ เปี่ยมเมตตา สมถะกว่าที่พวกเราเคยคิดไว้มากมายแค่ไหน ขอยกตัวอย่างจากเหล่าพระอริยะ ที่แต่ละท่านได้กล่าวถึงหลวงตาพระมหาบัวไว้ดังนี้

"ท่านมหาบัวนี่แหละ ที่จะเป็นที่พึ่งของหมู่คณะในวันข้างหน้านะ.."
ในอนาคตเบื้องหน้า พระมหาบัวผู้นี้จักทำประโยชน์ใหญ่ให้แก่ประเทศชาติและพระศาสนา.."
(พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต กล่าวพยากรณ์ไว้เมื่อ พ.ศ. 2482)

"เมตตาของหลวงตามหาบัว ที่ได้ออกมาทำโครงการผ้าป่าช่วยชาตินั้น
เปรียบเสมือนกับผืนแผ่นฟ้าที่ห่มคลุม(ปกป้อง)แผ่นดินไทยไว้ทั้งหมดเลยทีเดียว.."
สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช

"ถ้าไม่(ทรงคุณธรรม)" ถึงขั้น "จริงๆ แล้วละก็ จะถามปัญหาแบบนี้ไม่ได้หรอกนะ..!!?!"
หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ กล่าวชมหลวงตามหาบัว ในการสนทนาถามปัญหาธรรมครั้งหนึ่ง

"บุญอะไร ก็ไม่เท่าบุญที่ทำกับหลวงตามหาบัว... เสียดายที่โยมพ่อโยมแม่ของอาตมาตายไปเสียก่อน หาไม่แล้ว จะต้องให้มาทำบุญกับหลวงตาเสียเลยทีเดียว.."
(หลวงพ่อสังวาลย์ เขมโก พระอาจารย์ของหลวงพ่อสนอง กตปุญโญ วัดสังฆทาน)

"ท่านเป็นพระอรหันต์นะองค์นี้ ข้ารู้มานานแล้ว"
หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ

"ธรรมะที่ท่านอาจารย์(พระมหาบัว) แสดงให้พวกเราฟังนั้น
สามารถยึดถือเป็นหลักประพฤติปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่มีผิดพลาดแม้แต่เปอร์เซนต์เดียว"
ท่าน ก.เขาสวนหลวง

พระเกจิอาจารย์อีกจำนวนมาก ที่สรรเสริญในคุณของหลวงตาพระมหาบัว เช่น หลวงพ่อพุธ ฐานิโย / หลวงพ่อแนน สุภัทโท / พระอาจารย์แบน ธนากโร / หลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช / คุณดังตฤณ (เจ้าของผลงานเสียดายคนตายไม่ได้อ่าน) ฯลฯ

หลวงตาพระมหาบัวมรณภาพเมื่อวันที่ 30 ม.ค.2554 สิริอายุ 98 ปี (รวมบวช 79 พรรษา)

หลวงปู่ดู่รักในหลวงมาก

ในสมัยที่หลวงปู่มีชีวิต ท่านจะกำชับให้ลูกศิษย์ของท่านเอาบุญจากการภาวนา รวมเข้ากับบุญของพระพุทธเจ้าและพระอรหันตสาวกทั้งหลาย ถวายให้ในหลวง รวมทั้งแผ่เมตตาให้เทพเทวาผู้ปกรักษาพระองค์ท่านให้มีความสุขแล้วก็กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวรของพระองค์ท่านให้ไปเกิดในสุคติภูมิ หลวงปู่กล่าวว่า หากไม่มีในหลวง พระพุทธศานาก็ตั้งอยู่ไม่ได้ หลายครั้ง ที่ลูกศิษย์จะรับทราบได้ว่าหลวงปู่จะเข้าที่เพื่ออธิษฐานช่วยในหลวงในยามที่พระองค์ทรงพระประชวร

หลวงปู่สอนว่า นักปฏิบัติต้องไม่ลืมประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เพราะสามสถาบันนี้เกื้อกูลให้เราได้รับความร่มเย็นเป็นสุข ได้รับความสัปปายะแก่การปฏิบัติธรรมสืบต่อกันมาถึงปัจจุบัน สำหรับองค์ของหลวงปู่ดู่เองนั้น ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งทุกวันนี้ แม้กาลเวลาล่วงเลยไป หลายสิบปี กิจวัตรอันหนึ่งที่ท่านทำอยู่มิได้ขาด คือ การสวดมนต์ถวายพระพรแด่ในหลวงทุกวันตลอดมา ขอให้พระองค์มีพระชนมายุยิ่งยืนนานเป็นมิ่งขวัญคนไทยตลอดไป

หลวงปู่ดู่ ท่านได้กล่าวไว้อีกว่า **"เพราะพระเจ้าแผ่นดิน(ร.9) ท่านปฏิบัติ(ธรรม) ต่อไปพุทธศานาในเมืองไทยจะเจริญขึ้น เพราะท่านเป็นผู้นำเป็นแบบอย่าง"** นอกจากนี้ หลวงปู่ยังกำชับให้แผ่เมตตาให้ประเทศชาติ ดังเช่น การอธิษฐานช่วยประเทศชาติของ หลวงปู่เกษม เขมโก (สุสานไตรลักษณ์) ด้วยเช่นกัน [หลวงปู่เกษม จะมีคาถากำกับด้วยว่า **"รัฐะ ปาลา สมัคคา สทา โหนตุ"**]

ประวัติย่อ : หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ

ในตอนทารกท่านพลัดตกน้ำในฤดูน้ำหลาก แต่น่าอัศจรรย์ ท่านไม่จมน้ำและลอยไปติดอยู่ข้างรั้ว จึงเชื่อกันว่าเป็นผู้มีบุญวาสนามาเกิด ได้ออกบวชเมื่ออายุ 21 ปี (พ.ศ.2468) สนใจศึกษาทั้งด้านปริยัตรและปฏบัติ เดินทางหาความรู้จากพระอาจารย์หลายท่านหลายจังหวัด และเริ่มออกธุดงค์ในปี พ.ศ.2486

หลวงปู่ดู่เป็นผู้มีเมตตาสูงมากเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนในวงกว้าง การสอนศิษย์คือเน้นการภาวนาเป็นหลักและมีรูปแบบการภาวนาอีกแบบด้วยการสวดมนต์ คือบทสวดจักรพรรดิ์ เป็นกุศโลบายเพื่อให้คนมาใหม่ได้ฝึกภาวนาและเป็นการเจริญเมตตาซึ่งทำได้ง่ายและส่งผลดีต่อทุกคน **ในเรื่องของวัตถุมลคลนั้น** การที่ท่านสร้างหรืออนุญาตให้สร้าง ก็เพราะเห็นว่าบุคคลจำนวนมากยังขาดที่ยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ จิตยังไม่มีกำลังพอจะยึดหลักธรรมเพียงอย่างเดียว ต้องอาศัยวัตถุเป็นเครื่องระลึกเครื่องกระตุ้นด้วย ท่านเคยพูดว่า **"ติดวัตถุมงคลยังดีกว่า ที่จะไปให้ติดวัตถุอัปมงคล"**

และสิ่งที่ท่านยกไว้เหนือกว่า ความศักดิ์สิทธ์ของวัตถุมงคลนั้นก็คือ การปฏิบัติ การภาวนา ที่เป็นสุดยอดแห่งเครื่องรางของขลัง บางคนมาหาท่านเพื่อต้องการของดีเช่นเครื่องรางของขลัง มักจะได้รับคำตอบจากท่านว่า **" ของดีนั้นอยู่ที่ตัวเรา พุทธัง ธัมมัง สังฆัง นี่แหละของดี "** และอีกตัวอย่างคือ "คนเราต้องทำให้ดี เมื่อดีแล้วจึงรวย แล้วจะได้ไม่ซวย พระจะดีต้องหมดอยาก ถ้ายังอยากอยู่ก็ไม่ใช่พระดี"

สุขภาพหลวงปู่เริ่มอ่อนล้าลงมากเพราะพักผ่อนน้อยและมีภาระกิจมาก ในวันที่ 16 พ.ค.2533 ท่านได้พูดว่า **" ไม่มีส่วนใดในร่างกายที่ไม่เจ็บปวดเลย ถ้าเป็นคนอื่นคงเข้าห้อง ICU ไปนานแล้ว "** พร้อมทั้งพูดหนักแน่นว่า **"ข้าจะไปแล้วนะ"** หลวงปู่ดู่ได้กล่าวโอวาทครั้งสุดท้ายไว้ว่า **"ถึงอย่างไรก็ขอให้อย่าได้ละทิ้งการปฏิบัติ ได้ชื่อว่าเป็นนักปฏิบัติก็เหมือนนักมวย ขึ้นเวทีแล้วต้องชก อย่ามัวแต่ตั้งท่า เงอะ ๆ งะ ๆ "** คืนนั้นหลวงปู่กลับเข้ากุฏิและมรณภาพในเวลาประมาณ 5 นาฬิกาของวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2533

รวมสิริอายุได้ 85 ปี 8 เดือน (65 พรรษา)

"วันหนึ่งข้างหน้า ในหลวงจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งของโลก"
"ในหลวงเป็นพระโพธิสัตว์ ปรารถนาพุทธภูมิ"

หลวงพ่อพุธ ฐานิโย (พระราชสังวรญาณ) วัดป่าสาลวัน จ.นครราชสีมา

หลวงพ่อพุธตั้งใจออกบวชด้วยตัวเองเมื่ออายุเพียง 15 ปี สอบได้นักธรรมตรีในพรรษาแรก และสอบนักธรรมเอกได้เมื่ออายุเพียง 18 ปี สอบได้เปรียญ 4 ประโยคและออกธุดงค์ตั้งแต่ยังเป็นสามเณรนั่นเอง ได้มีโอกาสเรียนวิปัสสนากรรมฐานเริ่มแรกโดยการฝากตัวเป็นศิษย์ของท่านพระอาจารย์เสาร์ กันตสีโล และต่อมาจึงไปฝากตัวเป็นศิษย์ของ หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ในภายหลัง

ปี พ.ศ. ๒๔๘๙ หลวงพ่อพุธอาพาธหนักเป็นวัณโรคจนหมอไม่รับรักษา แต่ได้หลวงปู่ฝั้น อาจาโร สอนให้เพ่งอาการ ๓๒ โดยให้พิจารณาถึงความตายให้มาก หลวงพ่อพุธก็ตั้งใจนั่งสมาธิ เดินจงกรม ภาวนาจนจิตรวมเป็นสมาธิในระดับที่ลึก และจิตก็แสดงความตาย
(เป็นนิมิต)ให้เห็นจนเข้าใจในธรรมชาติของความตาย ไม่นานโรคก็บรรเทาด้วยธรรมะโอสถจากการทำวิปัสสนากรรมฐาน และต้องใช้เวลาถึง 10 ปี โรคจึงหายขาดโดยที่ไม่ได้พึ่งหมอ
แต่ใช้ธรรมะรักษาเพียงอย่างเดียว

หลวงพ่อพุธ สร้างประโยชน์ให้กับส่วนรวมไว้มากมาย ทั้งเป็นองค์อุปถัมภ์ โรงพยาบาล โรงเรียน หน่วยงานราชการและมูลนิธิต่างๆ เป็นองค์บรรยายให้ความรู้ทางด้านการปฏิบัติสมาธิวิปัสสนาให้กับองค์กร นักเรียนนักศึกษาและบุคคลทั่วไปหลายจังหวัด การสอนของหลวงพ่อพุธนั้น เน้นการขัดเกลาเพื่อความหลุดพ้น การทำสมาธิ การเจริญสติเป็นหลักใหญ่ คำสอนของท่านมีทั้งแบบลึกซึ้งสำหรับขั้นสูง และเรียบง่ายสำหรับบุคคลทั่วไป สามารถติดตามอ่านได้จากหนังสือฐานิยะปูชา เป็นการรวบรวมเกล็ดคำสอนที่เข้าใจง่าย ไว้เป็นตอนสั้นๆ ขอรับหนังสือได้ที่ วัดวะภูแก้ว www.thaniyo.com หรือแบบเสียงอ่านหนังสือที่กำลังจัดทำ ซึ่งดาวน์โหลดฟรีได้ที่ www.jozho.net

หลวงพ่อพุธเป็นพระสายวิปัสสนาที่เคร่งครัด มีจริยะวัตรที่งดงาม สมณะ สันโดษ เรียบง่าย เป็นที่ยอมรับของคณะสงฆ์ และเป็นที่เคารพนับถือของนักปฏิบัติธรรมจำนวนมาก เป็นพระแท้ที่กราบได้อย่างสนิทใจ ท่านมรณภาพในวันที่ 15 พ.ค.2542 สิริอายุ 78 ปี

หลวงปู่สิม พุทฺธาจาโร (สำนักสงฆ์ถ้ำผาปล่อง เชียงใหม่) ได้กล่าวไว้ว่า

"ครูบาขาวปี วัดพระพุทธบาทผาหนามเคยเป็นช้างนาฬาคิริง

ส่วนในหลวงองค์ปัจจุบันเป็น ช้างป่าเลไลยก์นะ..!!!!!"

คัมภีร์อนาคตวงศ์บันทึกว่า พระพุทธองค์ทรงพยากรณ์ว่า ในอนาคตช้างป่าเลไลยก์จะได้ตรัสรู้เป็น **พระพุทธเจ้าในอนาคต(พระโพธิสัตว์)** เป็นองค์ที่ 10 ต่อจากพระศรีอาริยเมตไตร

ก่อนหน้าที่หลวงปู่สิม พุทฺธาจาโรจะเข้าวังเพื่อรับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ หลวงปู่สิม พุทฺธาจาโร ได้ประสพอุบัติเหตุ "**ตกเหว**"!! ที่หลังกุฏิที่ถ้ำผาปล่อง ซึ่งมีความลึกถึงราว "5 เมตร" ซึ่ง หากเป็นคนธรรมดา การกลิ้งตกลงไปลึกเพียงนั้น หากไม่โดนแง่หินภูเขาอันคมกริบแทงตายก็ต้องบาดเจ็บสาหัสอย่างไม่ต้องสงสัย เป็นแน่นอน.....แต่หลวงปู่ท่านกลับไม่ได้ถึงแก่กาลมรณภาพหรือบาดเจ็บสาหัสอย่างที่น่าจะเป็นแต่ประการใด ๆ เลย เว้นแต่มีแผลช้ำที่บริเวณใบหน้าและตามลำตัวเล็กน้อยเท่านั้น สร้างความแปลกใจให้แก่บรรดาศิษยานุศิษย์ผู้ที่ มีโอกาสได้เข้ากราบใกล้ชิดและทุก ๆ คน ก็ยิ่งหลากใจยิ่งขึ้นไปอีก เมื่อหลวงปู่สิมท่านบอกเป็นนัยภายหลังเหตุการณ์ร้ายแรงที่สุดนั้นว่า... "จริงๆแล้ว ที่ตายของหลวงปู่ ก็อยู่ที่ก้นเหวนั่นแหละนะ..!!!???"

จนกระทั่งเมื่อหลวงปู่สิมได้เข้าไปรับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ในวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และละสังขารอย่างกระทันหันในอีก "2" วันต่อมา แท้ที่จริงแล้ว การที่หลวงปู่สิมท่านยังไม่ "ละสังขาร" ตอนที่ตกเหวและ "อยู่ต่อ" มาอีกเดือนเศษด้วยความยากลำบากขันธ์เป็นที่ยิ่งนั้นจุดประสงค์ที่มีอยู่เพียงสถานเดียวก็คือ "เพื่อถวายกุศลในหลวงเป็นครั้งสุดท้าย" โดยตรงเพียงเท่านั้น... "**เท่านั้น**" เท่านี้จริงๆ.....!!!!!

เมื่อถึงเวลาเดินทางไปพระราชวัง หลวงปู่อาพาธหนักมาก แต่ท่านก็อดทนจนเสร็จพิธี เมื่อเข็นรถของหลวงปู่กลับออกมาจากประตูพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย พอท่านเห็นคณะที่ไปรอรับ หลวงปู่สิมท่านก็ปรารภกับพระอุปัฏฐากว่า "นนท์เอ๊ย..หลวงปู่หมดภาระแล้ว หมดเรื่องหมดราวเสียที..!!" แล้วท่านก็ละสังขารอยู่ในท่าสีหไสยาสน์ในกุฏิหลังจากกลับไปถึงวัด ได้ 1 วัน

(หมายเหตุ : หลวงปู่ไม่ได้ต้องการไปเพื่อรับพระราชทานยศ แต่ท่านต้องการไปถวายพระพรและถวายกุศลแด่ในหลวง จึงอดทนแม้จะอาพาธหนักต้องทรมานอย่างมาก เป็นการประคองลมหายใจสุดท้ายที่เหลือเพื่อถวายกุศลแด่ในหลวงเป็นครั้งสุดท้ายจริงๆ)

ประวัติโดยย่อ : หลวงปู่สิม พุทฺธาจาโร

หลวงปู่ตั้งใจออกบวชด้วยตัวเองตั้งแต่อายุ 17 สามเณรสิมได้ฟังธรรมและได้เห็นข้อวัตรของพระอาจารย์มั่น เกิดความเลื่อมใสเป็นอย่างมากจึงขอถวายตัวเป็นศิษย์ โดยขอญัตติใหม่มาเป็นธรรมยุติกนิกาย โดยมีพระอาจารย์มั่นเป็นประธานในพิธี และตามพระอาจารย์มั่นไปจำพรรษาในจังหวัดนครพนม เมื่ออายุครบจึงได้อุปสมทบเป็นพระภิกษุและได้ไปจำพรรษาอยู่กับพระอาจารย์สิงห์ ขนฺตยาคโม ซึ่งสอนให้พิจารณาอสุภกรรมฐานโดยขุดศพขึ้นมาพิจารณา และหลวงปู่สิมก็ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดโดยถือการไปเยี่ยมป่าช้าเป็นธุดงควัตร

ปี พ.ศ. 2479 (พรรษาที่ 8) สมเด็จพระมหาวีรวงศ์ (อ้วน ติสฺโส) ซึ่งเป็นสังฆนายกรูปแรกแห่งประเทศไทย ได้เอ่ยปากขอตัว**หลวงปู่สิม** กับท่านพระอาจารย์สิงห์ ว่า "พระองค์นี้มีลักษณะเป็นผู้มีบุญบารมี ผมจะขอตัวให้ไปอยู่ด้วยจะขัดข้องหรือเปล่า" **หลวงปู่สิม** จึงได้ร่วมเดินทางมากับสมเด็จฯ ที่วัดบรมนิวาส มาจำพรรษาและศึกษาพระธรรมวินัย ทำให้**หลวงปู่สิม** ได้รับความรู้แตกฉานในพระธรรมวินัยมากขึ้น

หลวงปู่สิม อยู่รับใช้สมเด็จฯ และรับทำหน้าที่อบรมสั่งสอนกรรมฐานให้แก่พระเณรจำนวนมาก ต่อมาได้ขออนุญาตเดินธุดงค์กลับมาโปรดญาติโยมทีบ้านเกิดตามคำอาราธนา และได้ก่อตั้งสำนักสงฆ์และพัฒนาต่อมาเป็นวัดสันติสังฆารามในปัจจุบัน(ซึ่งมีสาขาอีก 9 แห่ง)

หลวงปู่สิมชื่นชอบการปลีกวิเวกไปตามป่าเขาและถ้ำต่างๆ ได้จาริกธุดงค์ไปบำเพ็ญเพียร ณ สถานที่วิเวกหลายแห่งในภาคอิสานและเหนือ วัดสันติธรรมที่เชียงใหม่ก็เกิดจากดำริของหลวงปู่สิม ที่ลูกศิษย์ตั้งใจสร้างถวายท่าน เมื่อเกิดเหตุจำเป็นแม้จะชอบการปลีกวิเวกออกธุดงค์ แต่ก็ต้องลงไปช่วยเป็นรักษาการเจ้าอาวาสวัดอโศการาม และเป็นเจ้าอาวาสวัดป่าสุทธาวาสอยู่ระยะหนึ่งตามคำขอของพระผู้ใหญ่ และต่อมา(พ.ศ.2510) จึงได้ขอวางภาระกิจทั้งหมดเพราะมีปัญหาเรื่องสุขภาพและได้มาจำพรรษาที่วัดถ้ำผาปล่องตลอดมา

หลวงปู่สิมเป็นพระที่ขยันเอาจริงมาตั้งแต่เป็นสามเณร เช่นการขุดสระน้ำทีคนอื่นทิ้งงานท้อกันไปหมดแล้วแต่กลับเหลือสามเณรสิงขุดอยู่คนเดียวด้วยความมุ่งมั่น เมื่อเป็นเจ้าอาวาสท่านก็มีเมตตากับพระลูกวัด เมื่อพระเณรอาพาธท่านจะเฝ้าจนกว่าผู้ป่วยอาการจะดีขึ้น

เมื่อครั้งชาวบ้านทั้งสี่ตำบลได้อาราธนาหลวงปู่ให้มาเป็นประธานในการทำฝายน้ำล้น ลำน้ำอูน ท่านก็ลงมือทำอย่างเต็มที่ คือเริ่มงานตั้งแต่ตีสี่ หยุดพักฉันอาหารตอนสิบโมงเช้าและทำงานต่อจนถึงหนึ่งทุ่มจึงทำวัตรสวดมนต์แสดงธรรม แล้วทำงานต่อกว่าจะได้จำวัดก็สี่ทุ่มหรือบางวันถึงตีสอง จะเห็นได้ว่าถ้าเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมท่านก็พร้อมจะทุ่มเทให้อย่างเต็มที่ โดยที่ในเรื่องกิจของสงฆ์ท่านก็มิได้มีข้อวัตรใดบกพร่องเลย

หลวงปู่สิม เน้นย้ำให้เห็นความสำคัญของการปฏิบัติภาวนาว่า เป็นหนทางอัน สูงสุดที่จะทำให้คนพ้นทุกข์ ดังคำสอนตอนหนึ่งว่า "ทางพระสอนให้ละชั่วทำความดี แต่ก็ไม่ให้ติดอยู่ในความดี ให้บำเพ็ญจิตให้ยิ่งขึ้นจนถึงไม่ติดดีติดชั่วจึงจะพ้นจากโลกนี้ไปได้

เพราะแม้คุณความดีจะส่งผลให้เป็นสุขไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์ เป็นเทพ อินทร์ พรหม ก็ตาม แต่เมื่อกำลังของกุศลกรรมความดีนั้นๆ หมดลง ก็ย่อมต้อง กลับมาเวียนว่ายตายเกิดอีก ทางพระจึงมุ่งสอนให้มุ่งภาวนา ทำจิตให้รวม ระวังตั้งมั่น ทำจิตให้มีปัญญารู้ความเป็นจริงด้วยตนเอง จนถอดถอนอุปทานความยึดมั่นถือมั่นต่างๆ ออกเสียจึงจะเป็นไปเพื่อความสิ้นภพสิ้นชาติ หมดทุกข์หมดยากโดยแท้จริง"

หลังจากธุดงค์ไปหลายแห่งและหมดภาระกิจทางคณะสงฆ์ ในปี พ.ศ.2510 หลวงปู่สิมได้มาจำพรรษาถาวรทีวัดถ้ำผาปล่อง ในคืนวันที่ 13 สิงหาคม 2535 หลังจากพาพระเณรและญาติโยมนั่งภาวนาจนถึงเวลาประมาณ 21.30 น. ท่านก็นั่งพักดู บริเวณภายในถ้ำอีกประมาณ 20 นาที คล้ายกับจะเป็นการอำลาก่อนกลับเข้ากุฏิที่พักด้านหลังภายในถ้ำผาปล่อง และได้มรณภาพในเวลาประมาณตีสาม สิริรวมอายุของหลวงปู่ 82 ปี 9 เดือน (63 พรรษา)

“พระองค์ทรงมีกระแสจิตแรงมาก ฉันเองยังสู้ท่านไม่ได้”

เรื่องปรารถนาพุทธภูมินี่ พระองค์(ในหลวง)ปรารถนามานาน แต่เวลานี้บารมีเป็น "ปรมัตถบารมี" แล้ว ก็เหลืออีก ๕ ชาติ และที่พระองค์ปฏิบัติมามันเลยแล้ว ไม่ใช่ไม่สำเร็จพุทธภูมินี่ต้องบำเพ็ญกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระองค์เป็น "วิริยาธิกะ" วิริยาธิกะนี่ต้องบำเพ็ญบารมีถึง ๑๖ อสงไขยกำไรแสนกัป นี่บำเพ็ญมาเกิน ๑๖ อสงไขยแล้ว "แสนกัป" อาจยังไม่ครบ จึงต้องเกิดอีก ๕ ชาติ

พระราชพรหมยาน [พระมหาวีระ-หลวงพ่อฤๅษี (ลิงดำ)] วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

ความจริงหลวงพ่อมีนามว่า **"พระมหาวีระ"** แต่คำว่าฤๅษีลิงดำเป็นนามปากกาของท่านในการเขียนหนังสือเท่านั้น ซึ่งเป็นชื่อเล่นที่หลวงพ่อปานท่านใช้เรียกพระมหาวีระ ท่านเล่าให้ฟังว่า ในชาติก่อนๆ สมัยหลวงพ่อปานเกิดเป็นฤๅษี พระมหาวีระได้เกิดเป็นลิงอาศัยอยู่แถวนั้นมีความคุ้นเคยกันดี และเมื่อกลับมาเกิดใหม่ก็ซนเหมือนลิง ประกอบกับผิวท่านคล้ำ หลวงพ่อปานเลยเรียกเป็นชื่อเล่นใหม่ว่า **"ลิงดำ"**

ต่อมาหลวงพ่อเขียนหนังสือกลัวคนจะหาว่าอวดอุตริมนุษยธรรม ก็เลยไม่เปิดเผยตัวและใช้นามปากที่เติมคำว่าฤๅษีเข้าไป ซึ่งหมายถึงนักบำเพ็ญภาวนา จึงกลายเป็น ฤๅษีลิงดำ ต่อมางานเขียนของท่านเป็นที่แพร่หลายและมีผู้คนสนใจเป็นจำนวนมากและอยากทราบว่าใครคือผู้เขียน ก็สืบๆ กันมาจนทราบภายหลังว่า คือพระมหาวีระองค์นี้เอง ตอนแรกท่านก็บอกว่าท่านไม่ได้ชื่อนี้ท่านชื่อ "มหาวีระ" แต่ส่วนมากคนก็ชอบเรียกท่านว่าท่านฤๅษีลิงดำมากกว่า ท่านก็เลยบอก **"เออ.. ฤๅษีลิงดำก็ฤๅษีลิง"** ท่านก็เลยใช้ชื่อนี้เรื่อยมา

(ชื่อ "ลิงดำ" เป็นชื่อเล่นที่หลวงพ่อปานเรียกท่าน ดังนั้นคนธรรมดาอย่างพวกเราก็ไม่ควรจะเรียกตามนะครับ ควรจะเรียกหลวงพ่อฤๅษีอย่างเดียว จะได้ไม่เป็นการลบหลู่ท่านโดยไม่ได้ตั้งใจ การเรียกบุคคลผู้มีคุณธรรมควรระมัดระวังการเรียกชื่อด้วย เพราะชื่อเล่นแบบนี้พระผู้ใหญ่ท่านใช้เรียกศิษย์ของท่านเท่านั้น)

ประวัติย่อหลวงพ่อฤๅษี

หลังจบประถมสี่เมื่ออายุ 15 ปี ได้เข้ามาอยู่กับคุณยายที่ธนบุรี ได้ศึกษาเรื่องแพทย์แผนโบราณ และได้เป็นเภสัชกรทหารเรือเมื่ออายุ 19 อุปสมบทเมื่ออายุ 20 (พ.ศ.2479) ที่วัดบางนมโค อยุธยา โดยมีพระครูรัตนาภิรมย์เป็นพระอุปัชฌาย์ ซึ่งท่านกล่าวว่าบวชพระมามากไม่เคยอิ่มใจเท่าบวชครั้งนี้ และทำนายไว้อีกว่าบวชแล้วจะไม่สึก จะมีบริวารมากและต้องอยู่สอนเหล่าศิษย์จนตาย

พออายุ 21 สอบได้นักธรรมตรี อายุ 22 สอบได้นักธรรมโท อายุ 23 สอบได้นักธรรมเอก และในระหว่างพรรษาที่ 1-4 ท่านก็เคร่งครัดในการศึกษาปฏิบัติวิสสนากรรมฐาน และเรียนด้านอภิญญา ออกธุดงค์ไปอยู่ในป่าช้า และปลีกวิเวกตามป่าเขาในหลายจังหวัด ได้มีโอกาสศึกษากรรมฐานจากครูบาอาจารย์หลายท่าน หนึ่งในนั้นคือหลวงพ่อปาน โสนันโท เมื่ออายุ 29 สอบได้เปรียญ 4 ประโยค และได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะ 4 วัดประยูรวงศาวาส และอายุ 35 ได้มารับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบางนมโคอยู่ประมาณ 6 ปี

ตลอดชีวิตท่านเดินทางไปจำพรรษาในหลายวัด เพราะเป็นธรรมเนียมนักปฏิบัติที่มักจะต้องเปลี่ยนที่ภาวนาไปเรื่อยๆ เพื่อไม่ให้ติดในลาภสักการะ และต้องแสวงหาที่เหมาะสมกับการบำเพ็ญเพียรมากที่สุด ในที่สุดท่านก็มาอยู่จำพรรษาประจำที่วัดท่าซุงในปี 2511 ได้พัฒนาจากวัดเล็กๆจนเจริญเป็นอย่างมากจนโด่งดังไปทั่วประเทศ

นอกจากผลงานทางด้านธรรมะที่มากมาย ทั้งตำราธรรมะ-การฝึกกรรมฐาน ซีดีเสียงเทศน์ การอบรมพระเณรและประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม ท่านยังได้ทำประโยชน์ให้สังคมอีกมากมายเช่น ตั้งศูนย์สงเคราะห์ผู้ยากจน สร้างโรงพยาบาลแม่และเด็ก สร้างโรงเรียนพระสุธรรมยานเถระวิทยา และก่อสร้างถาวรวัตถุเพื่อปฏิบัติศาสนากิจรวมมูลค่ามหาศาล จัดตั้งธนาคารข้าว ออกเยี่ยมปลอบขวัญแจกยาอาหาร เครื่องอำนวยความสะดวกและวัตถุมงคลให้กับทหารตำรวจชายแดนทั่วประเทศ สร้างพระไตรปิฎกและถวายผ้าไตรให้กับวัดต่างๆ ช่วยเหลือผู้ประสบภัย จัดแพทย์เคลื่อนที่ออกช่วยผู้เจ็บป่วย ให้ทุนแก่นักเรียน มูลนิธิและโรงพยาบาลต่างๆ ฯลฯ

หลวงพ่อฤาษี เป็นพระที่สมถะ เรียบง่าย เป็นผู้ที่ทรงอภิญญา มีพลังสมาธิสูง (ทำนายเรื่องก๊าซธรรมชาติและน้ำมันในอ่าวไทยได้ถูกต้องก่อนรัฐบาลจะค้นพบหลายสิบปี) เป็นผู้เผยแพร่การฝึกสมาธิแนวมโนมยิทธิที่โด่งดัง มุ่งเน้นให้ผู้คนรักษาศีลและเจริญกรรมฐาน ข้อวัตรปฏิบัติน่าเคารพและคำสอนก็นำมาใช้ได้จริง เข้าใจง่าย ซึ่งจะเน้นไปทางสมถะ คือ การทำสมาธิเป็นส่วนใหญ่ ถือเป็นพระที่ปฏิบัติดีและสอนศิษย์ให้ทำดีเป็นคนดี เน้นเรื่องทำดีได้ดี ไม่เคยสอนให้ใครเอาเงินมาซื้อบุญซื้อสวรรค์ ฯลฯ

หลวงพ่อฤาษี มรณภาพวันที่ 30 ต.ค.2553 สิริอายุ 76 ปี

ปัจจุบันสังขารของหลวงพ่อได้กลายเป็นพระธาตุ ซึ่งบรรจุไว้ในโลงแก้วที่วัดท่าซุง

มีผู้พูดถึงผู้ยิ่งใหญ่ระดับประเทศให้หลวงพ่ออุตตมะฟัง สังเกตว่าท่านเฉยมากๆ ก่อนที่จะปรารภออกมาว่า "เขาไม่ได้ทำประโยชน์อะไรมากเหมือนกับในหลวงหรอก.."

หลวงพ่ออุตตมะ (พระครูอุดมสิทธาจารย์) วัดวังก์วิเวการาม จ.กาญจนบุรี

พระเกจิอาจารย์ชื่อดังเป็นที่นับถือของชาวไทยเชื้อสายมอญและชาวพุทธทั่วไป ชื่นชอบการธุดงค์บำเพ็ญเพียรบนป่าเขาเป็นวัตร เป็นเวลานานหลายปี ท่านเป็นชาวพม่า ออกบวชเป็นสามเณรเมื่ออายุ 18 ปี และตั้งใจบวชตลอดชีวิต ขยันศึกษาทั้งทางปริยัตรและปฏิบัติ โดยสอบได้นักธรรมเอกและเปรียญ 8 ประโยค (ซึ่งสูงสุดของพม่าในขณะนั้น) และมีความรู้ในด้านวิปัสสนากรรมฐาน และรอบรู้ในเรื่องพุทธอาคมเป็นอย่างดี (จึงสามารถธุดงค์ในป่าเขาสมัยก่อนซึ่งอันตรายมากๆ)

ภายหลังท่านจึงได้ธุดงค์เข้ามาจำพรรษาในประเทศไทยและได้ร่วมกับชาวบ้านสร้างสำนักสงฆ์ขึ้นในจังหวัดราชบุรี ต่อมาได้รับอนุญาตจากกรมการศาสนาให้ใช้ชื่อว่า วัดวังก์วิเวการาม หลวงพ่ออุตตมะได้รับการยอมรับเข้าเป็นคณะสงฆ์ไทยและได้รับการเลื่อนยศตามลำดับจนสุดท้ายได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็น พระราชอุดมมงคลพหลนราทร เมื่อ พ.ศ. 2534 และมรณภาพในวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2549 สิริอายุรวม 97 ปี

"มีแต่คนไม่ฉลาดเท่านั้นที่จะไม่รู้ว่า ในหลวงพระองค์นี้มีดีอย่างไร.."

พระอาจารย์วัน อุตฺตโม **(พระอุดมสังวรวิสุทธิเถร) วัดถ้ำอภัยดำรงชัย จ.สกลนคร**

พระอาจารย์วันตั้งใจออกบวชด้วยตัวเองเมื่ออายุ 15 ปี และได้ตามท่านพระอาจารย์วัง ฐิติสาโร ออกธุดงค์เที่ยววิเวกตามสถานที่ต่างๆ อยู่ถึง 4 พรรษา ก่อนจะกราบลาไปศึกษาทางปริยัติธรรมที่วัดสุทธาวาส และต่อมาได้ไปฝากตัวเป็นศิษย์**พระอาจารย์เสาร์ กนฺตสีโล** ซึ่งเป็นหัวหน้าใหญ่ฝ่ายกรรมฐาน สามารถท่องจำปาฏิโมกข์ได้ภายใน 20 วัน และสอบได้นักธรรมโทในขณะเป็นสามเณร และสอบได้นักธรรมเอกในไม่กี่ปีต่อมา

หลังจากอุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้ว พระอาจารย์วันได้มีโอกาสไปจำพรรษาและอยู่รับใช้พระอาจารย์หลุย จนฺทสาโร ที่วัดป่าบ้านหนองผือ และในที่สุดก็ได้ฝากตัวเป็นศิษย์รับใช้ใกล้ชิดอุปัฏฐากพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ซึ่งได้เดินทางมาจำพรรษาที่วัดนี้พอดี ในขณะนั้นก็ได้รับความเมตตาจากพระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโนและพระอาจารย์องค์อื่นๆ คอยแนะนำในการอุปัฏฐากด้วย ต่อมาท่านได้ลาไปปลีกวิเวกไปพักในป่าอันรกทึบ มีเรื่องอัศจรรย์ในช่วงแรกว่าท่านเกิดอาพาธอย่างหนักอาเจียนและถ่ายจนหมดแรง แต่สุดท้ายได้ฉันเกลือที่เหลือจากการฉันมะขามป้อมของพระอาจารย์มหาบัวที่ติดไปด้วยอาการก็หายเป็นปลิดทิ้ง

ในป่านั้นเองท่านใช้ความอดทนต่อหญิงสาวที่มายั่วยวน ในที่สุดเห็นว่าสถานที่ไม่เหมาะสมจึงต้องหลีกออกมา แล้วตัดสินใจเดินทางไปธุดงค์กับพระอาจารย์มหาบัว พอใกล้วันวิสาขะจึงเดินทางกลับมาอุปัฏฐากพระอาจารย์มั่นเหมือนเดิม ซึ่งพระอาจารย์มั่น ได้ให้กำลังใจและให้โอวาทว่า การเจริญอานาปาณสติก็เป็นทางที่ดีเหมือนกัน เพราะการเจริญกรรมฐานแต่ละอย่าง เมื่อจิตจะรวมลงเป็นสมาธินั้น ย่อมน้อมลงสู่คลองอานาปาณสติเสียก่อนจึงรวมลงเป็นสมาธิ พระอาจารย์ทั้งหลายได้กล่าวไว้ว่า “กรรมฐาน 40 ห้องเป็นน้องของอานาปาณะ” ดังนี้

ในปีต่อมาพระอาจารย์วันก็กราบลาไปธุดงค์ภาวนาอีกและเมื่อพระอาจารย์มั่นอาพาธท่านก็ได้กลับมารับใช้อุปัฏฐากพระอาจารย์มั่นจนถึงวันมรณภาพและฌาปนกิจเสร็จ ถือว่าเป็นผู้ที่ได้อุปัฏฐากพระอาจารย์มั่นได้ยาวนานที่สุดนับเวลาได้ประมาณ 5 ปี เพราะปกติพระอาจารย์มั่นจะไม่อยู่ที่ใดนานนัก เพราะท่านเป็นนักปฏิบัติจึงเปลี่ยนสถานที่บำเพ็ญไปเรื่อยๆ

หลังเสร็จกิจพระอาจารย์วันก็ออกธุดงค์ปลีกวิเวกตามป่าเขาในภาคเหนือและลงไปภาคใต้อยู่หลายปีจึงเดินทางกลับไปที่ภาคอิสาน และได้ก่อตั้งวัดถ้ำอภัยดำรงธรรมขึ้นซึ่งอยู่ในเขตเทือกเขาภูพาน ในช่วงแรกนั้นความเป็นอยู่ในวัดค่อนข้างลำบากมากแต่ก็เหมาะแก่การภาวนา ต่อมามีปัญหาการเมืองเกิดกลุ่มคอมมิวนิสต์ พระอาจารย์วันก็โดนเพ่งเล็งและปองร้ายเพราะคิดว่าท่านสนับสนุนพวกอยู่ป่าแต่ท่านก็ไม่หนีเพราะเชื่อมั่นในกรรมดี เคยรับกิจนิมต์ไปเจริญพุทธมนต์และต้องเทศน์ให้ญาติโยมฟังในตอนเย็นด้วย กว่าจะกลับถึงวัดก็ค่ำมืด จึงถูกทหารกราดยิงด้วยปืนเอ็ม 16 แต่พระอาจารย์วันและคณะก็เดินกลับวัดด้วยอาการปกติโดยไม่มีใครเป็นอะไร ภายหลังผู้บังคับบัญชาทาหารก็ได้ไปกราบขอขมาเพราะเป็นความเข้าใจผิดกัน (เนื่องจากเป็นช่วงประกาศเคอร์ฟิวห้ามออกจากบ้านในยามวิกาล ทหารคิดว่าเป็นผู้ก่อการร้าย)

นอกจากเป็นพระวิปัสสนาจารที่มีจริยวัตรอันงดงามและเคร่งครัดในการปฏิบัติ สามารถเทศนาธรรมได้ลึกซึ้งจนเป็นที่นิยมของประชาชนผู้ใฝ่ในธรรม พระอาจารย์วันยังได้สร้างประโยชน์ให้กับประเทศอีกเช่น สร้างโรงเรียนอภัยดำรงธรรม และให้ทุนนักเรียนพร้อมสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าอุปกรณ์แก่โรงเรียนหลายแห่ง รับอุปถัมภ์ศูนย์เลี้ยงเด็กบ้านเหล่าใหญ่ บ้านส่องดาว บ้านท่าศิลา สร้างอ่างเก็บน้ำที่เชิงเขา ทำถังกรองให้ชาวบ้าน โครงการหลายโครงการที่ทำให้ชาวบ้านหลายอำเภอได้มีน้ำประปาใช้ ในงานสอบนักธรรมท่านก็ไปช่วยเหลือและแนะนำพระเณรที่ไปสอบทุกปี

กิจวัตรประจำวันของท่านคือ ตื่นนอนเวลา 2.00 นาฬิกา ทำความเพียร บำเพ็ญภาวนา เดินจงกรม ทำวัตรสวดมนต์ และออกบิณฑบาตเวลา 7.00 น. ฉันเสร็จ บำเพ็ญภานาถึง 12.00 น.พักผ่อนและบำเพ็ญเพียรต่อ 14.00-16.00 น.หลังจากนั้นรับแขก กวาดลาดวัดและทำงานอื่นๆ 19.00 อบรมพระเณร 22.00 จึงจำวัดพักผ่อน จะเห็นได้ว่าท่านเป็นพระปฏิบัติจริงๆ มีจริยวัตรที่งดงามน่าเคารพและเป็นไปเพื่อการหลุดพ้นจริงๆ เป็นพระที่ไม่สนใจลาภสักการะ ตอนแรกท่านตั้งใจอุปสมบทเป็นพระเมื่อ 25-26 เพราะต้องการให้พรรษาอ่อนกว่าเพื่อพระรุ่นเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการไม่มักใหญ่ใฝ่สูงหรือไม่ต้องการลาภสักการะนั่นเอง เมื่อมีผู้บริจาคเป็นการส่วนตัวท่านก็จะเฉลี่ยให้พื่อน สหธรรมิกหรือ อนุเคราะห์ไปยังวัดต่างๆ

พรอาจารย์วันมรณภาพ ในวันที่ 27 เม.ย. 2523 สิริอายุ 59 ปี

(ย่อความจากประวัติพระอาจารย์วัน อุตฺตโม โดย พระปริยัติสารสุธี)

"กระแสจิตของพระองค์ท่านมีพลัง พลังที่เกิดจากการปฏิบัติที่ดี”

ครูบาพรหมจักร (วัดพระพุทธบาทตากผ้า)

ครูบาพรหมจักรได้บรรพชาเป็นสามเณรเมื่ออายุ 15 ปี สอบนักธรรมได้ในเมื่อบวชเป็นพระภิกษุได้ 1 ปีและเริ่มออกธุดงค์เมื่อพรรษาที่สี่ โดยมุ่งหน้าเข้าสู่ป่าแสวงหาที่วิเวกเพื่อบำเพ็ญภาวนาได้เต็มกำลัง ท่านเดินทางไปหลายจังหวัดในภาคเหนือ เลยไปถึงพม่าและตามหมู่บ้านเกรี่ยง ครูบาหรมจักรท่านถือธุดงควัตร อยู่ป่าเป็นวัตร ออกบิณฑบาต-ห่มผ้าบังสุกุลเป็นวัตร ฉันมื้อเดียว เดินทางธุดงค์ไปตามป่าหลายแห่ง รวมเวลาหลายสิบปี ต้องเจออุปสรรค ความทุกข์ลำบากมากมาย บางคราวต้องอดอาหารหลายวัน

แม้ภายหลังท่านจะมาจำพรรษาประจำที่วัดพระพุทธบาทตากผ้าแล้วก็ตาม แต่เมื่อมีโอกาสแม้จะชราภาพมากแล้วท่านก็ยังนำพาภิกษุสามเณร ออกเดินธุดงค์ไปอยู่ตามป่าหรือป่าช้าเป็นครั้งคราว และได้ก่อตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรม จัดตั้งสำนักปฏิบัติธรรมวิปัสสนากรรมฐาน พัฒนาจนวัดพระพุทธบาทจากที่เคยร้างมาพันกว่าปีจนเจริญรุ่งเรือง เป็นพระที่มีจริยวัตรอันงดงาม และมีวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัดเป็นอย่างมาก

ก่อนจะละสังขาร ท่านครูบาได้ตื่นจากจำวัดแต่เช้า ปฏิบัตะธรรมตามกิจวัตร เมื่อถึงเวลาท่านลุกนั่งสมาธิ สำรวมจิตสงบระงับ และมรณภาพในท่านั่งสมาธิภาวนา เมื่อวันที่ 17 ส.ค.2527 สิริอายุ 87 ปี (67 พรรษา) หลังพระราชทานเพลิงเสร็จสิ้นปรากฎว่า อัฐิของครูบาพรหมจักรได้กลายเป็นพระธาตุ มีวรรณะสีต่างๆ หลายสี เป็นที่อัศจรรย์ของเหล่าศิษย์และคนทั่วไปที่ได้พบเห็น

โอวาทของท่านครูบาพรหมจักร

ข้อ ๑. ปัญญา ความรอบรู้
ข้อ ๒. สัจจะ ความจริงใจ คือประพฤติสิ่งใดก็ให้ได้จริง
ข้อ ๓. จาคะ สละสิ่งเป็นข้าศึกแก่ความจริงใจ และ
ข้อ ๔. อุปปสมะ สงบใจจากสิ่งเป็นข้าศึกแก่ความสงบรวมเป็น ๔ ประการด้วยกัน
รวมทั้ง ๔ ประการนี้ ท่านเรียกว่า อธิษฐานธรรม คือ ธรรมที่ควรตั้งไว้ในใจ

หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปณฺฑิโต (ที่พักสงฆ์สวนทิพย์ จ.นนทบุรี)

ลูกศิษย์ท่านหนึ่งยืนยันว่า หลวงปู่ท่านกล่าวด้วยตนเองว่า **" ในหลวงเป็นพระโพธิสัตว์ "**

หลวงปู่เป็นศิษย์องค์สำคัญของหลวงปู่ชอบ ฐานสโม ซึ่งพระและโยมในวงพระธุดงคกรรมฐานรู้จักท่านดีเป็นอย่างยิ่ง และภายหลังยังได้เรียนกรรมฐานกับท่านพ่อลี ธัมมธโร ซึ่งเป็นพระอาจารย์สายวิปัสสนาองค์สำคัญของไทยอีกรูปหนึ่ง

หลวงปู่บุญฤทธิ์ในอดีตท่านเป็นนักศึกษาปริญญาจากต่างประเทศ เป็นข้าราชการที่มีอนาคตสดใส แต่ลาออกมาบวชด้วยความเลื่อมใส ในปฏิปทาพระป่าสายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต ท่านออกบวชและปฏิบัติแบบถวายชีวิต ออกธุดงค์ตามป่าเขาโดยตลอด ด้วยความที่ท่านแตกฉานในพระไตรปิฎกและการทำสมาธิวิปัสสนา จึงได้รับนิมนต์ให้ทำหน้าที่เป็นพระธรรมทูตไปเผยแพร่พระศาสนาที่ออสเตรเลียตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ.2516

ได้สอนการปฏิบัติภาวนาทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งได้เขียนหนังสือเป็นภาษาอังกฤษไว้ให้ชาวต่างชาติเรียนเข้าใจง่ายขึ้นด้วย ท่านอยู่เผยแพร่ที่ออสเตรเลียประมาณ 30 กว่าปีจึงกลับมาจำพรรษาที่พักสงฆ์สวนทิพย์ จ.นนทบุรีจนถึงปัจจุบัน (2554) เป็นพระวิปัสสนากรรมฐานที่ข้อวัตรปฏิบัติสมบูรณ์แบบ เป็นเนื้อนาบุญที่หาได้ยากยิ่งในยุคปัจจุบันองค์หนึ่งก็ว่าได้

อ.พร รัตนสุวรรณ

อ.พร รัตนสุวรรณ ถือเป็นปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาท่านหนึ่งของไทยก็ว่าได้ ท่านเชี่ยวชาญทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ รอบรู้ในการการทำสมาธิและวิปัสสนากรรมฐาน แตกฉานในพระไตรปิฎก ปรัชญาและศาสตร์ต่างๆ มากมาย ได้ทำประโยชน์ให้ประเทศชาติและพระศาสนาไว้อย่างกว้างขวาง เป็นผู้ที่แจกแจงธรรมะได้อย่างลึกซึ้ง มีผลงานทางตำราและก่อตั้งหน่วยงานเผยแพร่ศาสนาไว้มากมาย เช่น ธรรมวิจัย และ ร.ร.พุทธศาสนาวันอาทิตย์

ท่าน ได้กล่าวถึงในหลวง (ร.๙) ซึ่งมีใจความสรุปได้ประมาณว่า ....

"พระองค์เป็นผู้มีพระเมตตาสูงมาก ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ เมื่อได้พบเห็นพระองค์ท่านโดยเฉพาะด้วยตาตนเอง จะมีความชื่นชมยินดี และอยากรับใช้อยากทำอะไรถวายท่าน เหตุเพราะพลังเมตตาในพระองค์แผ่ออกมาดึงพลังเมตตาของแต่ละคน ซึ่งแต่ละคนจะรู้สึกได้มากน้อยตามความเมตตาที่ตนเองมี ลักษณะเช่นนี้เป็นลักษณะของผู้มีบุญ และผู้ที่จะประสบความสำเร็จ การจะมีคนรัก ร่ำรวยสุขสบายได้จริง จะต้องเกิดจากมีพลังเมตตาในตนเองเป็นพื้นฐาน เป็นกระแสพลังที่ดึงให้มีคนอยากช่วยเหลือสนับสนุน เต็มใจรับใช้หรือทำงานให้ "

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ได้แล้วว่า การกระทำแต่ละอย่างส่งผลให้เกิดความคิดและอารมณ์ต่างกัน อารมณ์ที่ต่างกันส่งให้ร่างกายหลั่งสารเคมีและเกิดพลังงานบางอย่างขึ้นซึ่งวัดผลได้บ้างแล้ว เช่น ผลที่เกิดกับโมเลกุลน้ำ แสงออร่าในตัว และคลื่นสมอง คนดีจะมีออร่าและคลื่นสมองแบบหนึ่ง มีพลังงานที่ส่งให้โมเลกุลน้ำในร่างเรียงตัวเป็นระเบียบ และปล่อยสารเคมีที่มีประโยชน์ต่อร่างกายออกมาเป็นประจำ ส่วนคนไม่ดีจะมีออร่าและคลื่นสมองอีกแบบหนึ่ง มีพลังงานที่ส่งให้โมเลกุลน้ำในร่างล้มเหลวและปล่อยสารเป็นพิษในร่างกาย

พลังงานที่เกิดจากใจของแต่ละคน หากเหมือนกันจะดูดเข้าหากัน ถ้าแตกต่างกันจะผลักกันออก ดั้งนั้นคนชอบทำบุญจึงรู้สึกไม่อยากอยู่ร่วมกับคนที่เห็นแก่ตัว เด็กหลังห้องจึงหมั่นไส้เด็กเรียนหน้าห้องโดยไม่มีเหตุผล การทำดีกับคนไม่ดีจึงไม่มีผล ทำให้รู้สึกว่า "ทำบุญกับคนไม่ขึ้น" คนรักหมาเห็นใครให้อาหารหมาจรจัด ก็นึกอนุโมทนาปลื้มใจ คนเห็นแก่ตัว ไม่ชอบหมา ก็นึกด่าและหมั่นไส้ในใจ หาว่าโง่เอาเงินไปซื้อของกินเองดีกว่า พลังงานทางจิตวัดผลง่ายๆได้จากชีวิตประจำวัน เช่น เห็นคนยิ้มเราก็อยากยิ้ม เห็นคนหน้าบึ้งเราก็ขุ่นใจด้วย

อ.พร ยังกล่าวไว้อีกบทหนึ่งประมาณว่า.. " ผู้ปฏิบัติธรรมจะเข้าถึงหลักธรรมขั้นสูงไม่ได้ หากไม่เชื่อว่าพระพุทธเจ้ามีคุณสมบัติวิเศษต่างๆ ตามที่คัมภีร์ได้กล่าวไว้ และเช่นกัน ประเทศไทยจะอยู่ไม่ได้ จะวุ่นวายมาก หากประชาชนส่วนใหญ่ ไม่เชื่อมั่นในพระอัจฉริยะภาพ และการเป็นผู้ทรงคุณธรรมของในหลวง " **(ติดตาม CD เสียงอ่านหนังสืองานของ อ.พร โหลดฟรีได้ที่ www.jozho.net)**

ประวัติย่อ อ.พร รัตนสุวรรณ

อ.พร รัตนสุวรรณ เกิดเมื่อปีพ.ศ.2461 เข้ากรุงเทพฯมาอยู่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ตั้งแต่อายุ 13 ได้ศึกษาบาลีไวยากรณ์และแปลธรรมบทจนอายุ 17 จึงได้บวชเป็นสามเณร และเพียงพรรษาเดียวก็สอบได้เปรียญ 3 ประโยค และสอบได้จนถึงประโยค 6 ในขณะที่ยังเป็นสามเณรนั่นเอง เมื่ออายุ 20 จึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ และรับหน้าที่เป็นครูสอนบาลีที่วัดมหาธาตุอยู่ 2 ปี

ท่านเป็นพระที่ชอบศึกษาค้นคว้าโดยเฉพาะพระไตรปิฎก ต่อมาได้ขอลาไปปฏิบัติธรรมที่เพชรบุรี และย้ายไปอยู่กับท่านพุทธทาสระยะหนึ่ง ก่อนจะย้ายไปจำพรรษาอยู่ที่บ้านเกิดคืออุตรดิตถ์ 2 ปี และย้ายต่อไปที่เชียงใหม่ ซึ่งที่นี่เองท่านได้ตั้งใจศึกษาพระไตรปิฎก-อรรถกถาอย่างเดียวถึง 4 ปีเต็มโดยไม่รับกิจนิมนต์ใดๆเลย พ.ศ.2491 เปิดโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ขึ้นเป็นครั้งแรกที่เชียงใหม่ ออกเทศน์อบรมธรรมะให้แก่นักเรียนและประชาชนทั่วไป ต่อมาถูกนิมนต์มาอยู่ที่วัดอุโมงค์ และได้ตั้งพุทธนิคมเชียงใหม่ สวนพุทธธรรม และยุวพุทธิกสมาคมขึ้นเป็นแห่งแรกอีกด้วย

เมื่อย่างอายุ 30 ในปี 2492 ได้ร่วมกับหลวงพ่อปัญญานันทะภิกขุ เทศน์อบรมนักเรียนและประชาชนในเทศบาลเชียงใหม่จนได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะเป็นแนวหลักธรรมเน้นเหตุผลไม่งมงาย เข้าใจง่าย จึงทำให้เกิดการก่อสร้างพุทธสถานเชียงใหม่ขึ้นเป็นครั้งแรกในคราวนั้นเอง ต่อมาเมื่ออายุ 34 ท่านอาจารย์พรได้ป่วยเป็นวัณโรคจึงจำเป็นต้องลาสิกขา แล้วออกไปพักรักษาตัวพร้อมปฏิบัติธรรมไปด้วยที่ภูเขาห้วยฝ้าย เมื่อหายจากโรคท่านจึงเริ่มออกสอนพระพุทธศาสนาให้กับโรงเรียนและวิทยาลัยต่างๆ โดยสอนให้ฟรีทุกอย่าง รวมเวลาตั้งแต่มาบำเพ็ญภาวนา และเผยแพร่นานถึง 11 ปี จนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในเมืองเชียงใหม่สมัยนั้นเป็นอย่างดี

ต่อมา พ.ศ.2498 ทางมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้เชิญตัวมาเป็นอาจารย์บรรยายในคณะพุทธศาสตร์ และยังออกไปสอนตามโรงเรียนต่างๆอีกประมาณ 10 แห่ง ต่อมาได้เปิดโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ในนามของมหาวิทยาลัยเป็นแห่งแรกในกรุงเทพฯ เป็นผู้ก่อตั้งธรรมวิจัย ซึ่งอยู่ในวัดมหาธาตุ สำหรับปรับปรุงวิจัยการบรรยายธรรมและการปฏิบัติให้เหมาะสมแก่นักเรียนเยาวชนและประชาชนทั่วไป

การสอนของอาจารย์พรนั้น เข้าใจง่ายและลึกซึ้ง ไม่น่าเบื่อ จึงได้รับความนิยมในสมัยนั้นเป็นอย่างมาก ถึงกับผู้ฟังล้นห้องออกมาเลยทีเดียว นอกจากนี้ท่านยังบรรยายธรรมซึ่งออกอากาศทางช่อง 7(สมัยขาวดำ) ติดต่อกันเป็นเวลาถึง 10 ปี

ต่อมาได้ก่อตั้งสำนักพิมพ์และสำนักค้นคว้าทางวิญญาณขึ้น ท่านค้นพบว่า การจะสอนศีลธรรมอย่างได้ผล ต้องให้เข้าใจหลักปฏิจสมุปบาทก่อนจึงจะค่อยให้ความรู้ด้านอื่นๆ ต่อไป ซึ่งได้เขียนตำราไว้เป็นจำนวนมาก ทั้งแนวทฤษฎีตามหลักพระไตรปิฎก เช่น พระอภิธรรม รวมถึงแบบเข้าใจง่าย ภาษาง่าย ๆ โดยเรียนรู้ธรรมะผ่านโลกของโอปปาติกะ หรือ โลกหลังความตาย ซึ่งเป็นการเขียนด้วยการอิงหลักตามพระไตรปิฎกที่ท่านเชียวชาญอย่างมาก ไม่ได้กล่าวลอยๆขาดเหตุผลแบบงมงาย การอธิบาย ยังประกอบไปด้วยงานวิจัยของต่างชาติ และบทความแปลจากทั่วโลก เพื่อแสดงเหตุผลประกอบให้คนรุ่นใหม่เข้าใจได้ว่า โลกหน้ามีจริง นรกสวรรค์มีจริง และน้อมนำมาสู่การเข้าใจธรรมะขั้นสูงได้อย่างไร (ซึ่งมีตำราและการสอนหลายวิธี สำหรับบุคคลที่จริต ปัญญาแตกต่างกัน)

ในปี 2518 ได้ก่อตั้งศูนย์ปฏิบัติธรรมแคมป์สนขึ้นเพื่อให้เป็นที่ศึกษาค้นคว้าวิจัยและฝึกอบรมด้านวิปัสสนากรรมฐาน และต่อมาได้มอบให้เป็นสมบัติของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) อาจารย์พรเป็นผู้ดำเนินการตรวจชำระคัมภีร์อรรถกถา-ฎีกา ซึ่งเป็นหนังสืออธิบายพระไตรปิฎก และได้มอบให้กับ มจร. ซึ่งตรวจชำระและจัดพิมพ์ได้เสร็จแล้วถึง 47 คัมภีร์ เป็นการมอบองค์ความรู้เพื่อความเข้าใจในพระธรรมอย่างละเอียดและถูกต้อง เปรียบดังได้มอบสมบัติอันล้ำค่าไว้ให้กับพระเณรและพุทธศาสนิกชนไทยเลยทีเดียว

[พระไตรปิฎกภาษาเดิมลึกซึ้งมาก ต้องผู้ที่แตกฉานเท่านั้นถึงจะตีความได้รอบคอบและถูกต้อง คนธรรมดาแค่อ่านตามตัวหนังสือก็จะเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ง่าย และปัจจุบันก็มีคนเข้าใจผิดเยอะมาก ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องได้รับคำอธิบายจากผู้ที่ศึกษาปฏิบัติมาอย่างช่ำชองอีกที]

อาจารย์พรจากโลกนี้ไป ทั้งที่ยังมีงานที่ตั้งใจจะทำเพื่อพระศาสนาอีกมากมาย ในวันที่ 24 ก.พ. 2536 สิริอายุ 74 ปี หากใครสนใจศาสนาพุทธแบบเข้าใจง่าย ละเอียดครบถ้วนทุกแง่มุม ถูกหลักการและเป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งตำราในเชิงลึกและสำหรับผู้สนใจเรื่องโลกหลังความตายแบบสนุกไม่งมงายได้สาระและได้ประโยชน์ สามารถติดตามงานเขียนที่ทรงคุณค่าของท่านได้ที่ "มูลนิธิอาจารย์พร" **โรงพิมพ์วิญญาณ สามเสนซอย 1 โทร. 02-282-2025 (วันเวลาราชการ)**

ทั้งหมดคือตัวอย่างของบุคคลผู้เปี่ยมคุณธรรมและมีประสบการณ์การศึกษาและปฏิบัติธรรมมาในระดับสูง และเป็นที่ยอมรับในหมู่ผู้ใฝ่ในธรรม อันว่าคนดีมีศีลธรรมและทำประโยชน์ให้ประเทศชาติและพระศาสนา และต้องอดทนขัดเกลาตัวเองมาขนาดนี้ อยากให้คิดดูว่า เหตุใดท่านเหล่านี้ถึงชื่นชมสรรเสริญในหลวงรัชการที่ ๙ ได้เพียงนี้

ประเด็นบางอย่างที่อาจจะพิสูจน์ไม่ได้ ก็เพราะจิตเรายังไม่ดีพอ ที่จะไปรู้ด้วยตัวเอง ก็อย่าไปสนใจตรงนั้น แต่ให้สนใจประเด็นหลักที่ว่า ทำไมครูบาอาจารย์ผู้ทรงคุณธรรม ท่านถึงได้ชื่นชมและกล่าวออกมา และการที่ท่านเหล่านี้จะชื่นชมใครนั้น บุคคลนั้นๆ ต้องมีคุณธรรมสูงแค่ไหน ถึงจะทำให้ท่านกล่าวชื่นชมออกมาได้ สิ่งนี้น่าจะเป็นสิ่งที่น่าจะนำมาพิจารณาให้รอบคอบ ก่อนที่จะเผลอปรามาสพระอริยะ หรือ ผู้มีคุณธรรมสูง ซึ่งจะส่งผลเสียต่อตัวท่านเองไปอีกหลายภพหลายชาติ

หากใครไม่เชื่อข้อมูลจากหนังสือเล่มนี้ ก็ขอเรียนเชิญให้ลองตั้งใจรักษาศีล 5 ให้ครบ สวดมนต์ทุกวัน นั่งสมาธิบ่อยๆ ไปปล่อยปลาให้อาหารสัตว์บ้าง ทำสังฆทานบ้าง หรือทำดีในศาสนาของท่านให้ถึงที่สุด แล้วท่านจะเข้าใจได้เองว่าใครดีหรือไม่ โดยที่แค่มองตาหรือใช้ใจสัมผัสเท่านั้น หากจิตยังเต็มไปด้วย "โมหะ" มีอคติและจิตไม่สะอาดพอ โอกาสที่จะมองคนได้ถูกต้องแทบเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าไม่มีน้ำใจซะก่อน จะไม่มีทางรู้เลยว่าคนอื่นมีน้ำใจแค่ไหน

ผมไม่ใช่คนบ้าไสยศาสตร์ แต่ก็ศึกษามากพอจนรู้ว่าพลังจิตมีจริง และคนที่ปฏิบัติธรรมจนมีฤทธิ์อ่านใจคนได้มีอยู่จริงและเจอมาแล้ว ซึ่งท่านเหล่านี้สามารถมองเห็นความจริงได้ชัดว่าใครดีไม่ดีอย่างไร คิดอย่างไร แล้วทุกท่านที่ผมเจอมานั้น ล้วนสรรเสริญชื่นชมใน พระบารมีและพระจริยวัตรของ "ในหลวง" แทบทั้งสิ้น

"นางแก้วคู่บารมี"

จากประวัติของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์หลายองค์ จะเห็นได้ว่าจะต้องมีคู่บุญบารมีที่ปรารถนาจะติดตามเพื่ออุปัฏฐากดูแลพระองค์ท่านด้วย เช่นพระมเหสี ราชโอรส ราชธิดา พระประยูรยาท นายทหารเอกคู่บารมี ฯลฯ เพราะการเป็นพระโพธิสัตว์จะต้องบำเพ็ญบารมียาวนาน ซึ่งจะมีผู้ปรารถนาเป็นสาวกติดตามไปทุกภพทุกชาติเป็นจำนวนมาก และผู้ที่จะมาเกิดเป็นคู่บารมีนั้นก็ต้องมีบุญมีวาสนาบารมีเหมาะสมกันด้วย โดยเฉพาะคู่ครอง ที่ต้องมีบารมีและคุณธรรมอื่นๆ ใกล้เคียงกัน ไม่อย่างนั้นจะเกิดมาเป็นคู่ครองโดยเฉพาะคู่บารมีไม่ได้เด็ดขาด

ซึ่งเรื่องนี้ก็ตรงกับที่หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ได้กล่าวไว้ใจความโดยย่อว่า **"ในหลวงและพระราชินี คือ หัวใจของชาติไทยเรา ให้พากันเทอดทูน"** ดังนั้นจึงพูดได้ว่า พระองค์ทั้งสองคือคู่พระบารมีกันโดยแท้

ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ภาคผนวก

วิธีอธิฐานจิตถวายในหลวง โดย หลวงพ่อพุธ ฐานิโย

จากหนังสือ "ฐานิยะปูชา 2549" รวบรวมโดย ดร.ดาราวรรณ เด่นอุดม

" ถวายพร พระเจ้าอยู่หัว " ใครๆ เขาแตกตื่นกันสวดมนต์ภาวนาอุทิศถวายสมเด็จย่า (ขณะนั้นสมเด็จย่า พึ่งเสด็จสวรรคต) หลวงพ่อไม่ถวาย สมเด็จย่าท่านไปดีของท่านแล้ว ถวายแต่ในหลวง สวดมนต์ภาวนาน้อมจิตน้อมใจ อธิฐานจิต ขอให้ในหลวงทรงพระชนมายุยืนนานถึงร้อยปีสองร้อยปี

เวลานี้บ้านเมืองของเราอยู่เพราะในหลวงองค์เดียวเท่านั้น ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ที่ในหลวงจะเสด็จเหยียบแผ่นดินไทยไปทุกหย่อมหญ้า เหมือนพระองค์นี้ เพราะฉะนั้น ใครๆ สวดมนต์ภาวนาอธิฐานให้ท่านมีพระชนมายุยิ่งยืนนาน เป็นร้อยปี พันปี หมื่นปี แสนปีก็ยิ่งดี ถ้าเป็นไปได้

[นึกอธิฐาน..] **ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญกุศลคุณความดีมา รับราชการมาด้วยความสุจริต ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติบ้านเมือง ได้ปฏิบัติศีลธรรมกับครูบาอาจารย์ รับใช้ครูบาอาจารย์เป็นบุญกุศล** (หรือน้อมนึกถึงบุญกุศลต่างๆ ที่เราเคยทำไว้ หรือตั้งใจจะทำตลอดไป โดยเฉพาะการรักษาศีล การปฏิบัติธรรม มีอานิสงส์นำมาใช้อธิฐานได้ดีมาก)

"ข้าพเจ้าขอประมวลมาอุทิศเป็นพลัง น้อมจิตน้อมใจ ขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระชนมายุยิ่งยืนนาน ปราศจากพระโรคาพาธทั้งหลายทั้งปวง เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่พสกนิกรสืบไป"

[ทิ้งท้าย] : วิธีฝึกส่งพลังจิต(แผ่เมตตา)แบบง่าย   โดย โจโฉ

เข้าใจว่าถ้าไม่ได้รับราชการก็อาจกล่าวถึงอาชีพที่สุจริตหรือการทำดีของตนเอง เช่น การรักษาศีล ซึ่งมีอานิสงส์มากกว่าทาน ไม่ต้องเสียเงินก็ทำบุญได้และได้ผลสูงด้วย และยังนำมาตั้งสัจจะเพื่ออธิฐานขอพร หรือใช้ในการถวายพระพรได้เป็นอย่างดี เช่น ด้วยข้าพเจ้าตั้งใจรักษาศีล (กี่ข้อก็ได้ที่ทำได้) ขอศีลที่ข้าพเจ้าตั้งใจรักษา และเป็นผู้มีศีลบริสุทธิ์(แม้จะแค่ในบางเวลาก็ตาม) และจะตั้งใจรักษาต่อไป ขอถวายบูชาแด่.. ขอให้พระองค์ /พ่อแม่...ฯลฯ (หากรักษาไม่ได้ครบ ก็เลือกเอาข้อที่ทำได้จริงๆ ข้อเดียว นำมาอธิฐานได้เหมือนกัน)

หากไม่เคยทำบุญหรือนึกไม่ออก... ให้น้อมนึกถึงธรรมชาติอันสวยงาม ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม น้อมจิตให้เบาสบาย เหมือนอยู่ท่ามกลางบรรยากาศ ที่เปี่ยมไปด้วยความสดชื่น เหมือนกำลังอยู่ในทุ่งหญ้า หรือยอดเขาที่มีแต่ดอกไม้เต็มไปหมด อากาศเย็นสบายในหน้าหนาวพร้อมแสงสีทองอ่อนๆ หายใจเข้า จินตนาการเหมือนความสดชื่นรอบตัว กลีบดอกไม้ แสงสีทองอ่อนๆ พร้อมอากาศที่เย็นสบาย ไหลเข้ามาพร้อมกับลมหายใจ และกระจายไปทั่วทั้งร่างกายทำให้รู้สึกสดชื่น เบา สบาย ผ่อนคลาย มีความสุข

ทำไปสักพัก แล้ว จินตนาการให้เห็นภาพดอกไม้พร้อมกลิ่นและบรรยากาศเย็นสบายพร้อมแสงสีทองอ่อนๆ ส่งออกจากตัวเราไปโปรยปรายรอบพระองค์ท่านหรือบุคคลที่เรารัก น้อมนึกให้พระองค์ทรงสดชื่น ขอทรงได้กลิ่นหอมและรู้สึกสุขเหมือนกับที่เรากำลังรู้สึกเป็นสุขอยู่ในขณะนี้ อาจจะนำดอกไม้จริงที่มีกลิ่นหอมเช่น "ดอกมะลิหรือจำปี" มาร่วมด้วยก็ได้ จะทำให้ได้ผลดีขึ้น เพราะกลิ่นดอกไม้จริงจะช่วยให้สมองมีความสุข และจับความรู้สึกได้ชัดกว่า (ดัดแปลงมาจากสมาธิหลายอย่าง เช่น สมาธิแนวกายทิพย์เพื่อสุขภาพ สมาธิแสงสว่างของท่านสัตยาไสยบาบา และสมาธิกุหลาบ อ.ฉาดฉาน บุนนาค)

พลังงานทางจิตมีจริง การทดลองทางวิทยาศาสตร์ พิสูจน์ให้เห็นว่า ความรักความหวังดี สามารถส่งหากันระยะไกลได้ มีผลกับคลื่นสมองของคนอื่น และเปลี่ยนแปลงโมเลกุลน้ำให้เป็นน้ำที่ดีขึ้นได้ เห็นชัดกับอาหารที่คุณแม่ทำจะอร่อยกว่าคนอื่น ซึ่งพิสูจน์แล้วว่า เกิดจากความรักบริสุทธิ์จากแม่ ออกจากใจไปเปลี่ยนโมเลกุลน้ำในอาหารนั่นเอง

พลังทางจิตจะมีสองอย่างคือ พลังบวกจากอารมณ์ที่เป็นบวก เช่น จิตใจผ่องใส สงบ มีความสุข เบาสบาย ร่าเริง การทำบุญ สวดมนต์ สมาธิ และพลังลบจากอารมณ์ที่เป็นลบ เช่น โกรธ อาฆาต เครียด หงุดหงิด คิดถึง น้อยใจ อยากได้ กังวล สงสาร การเพ่งระลึกถึงสิ่งใดอย่างตั้งใจ ถ้ามีกำลังพอจะส่งพลังที่เราก่อในใจให้มีผลกับคนและสัตว์ได้ เช่น หากส่งพลังลบไปจะมีผลทำลายโมเลกุลน้ำในร่างกายและก่อความรบกวนคลื่นสมองของอีกฝ่าย ให้ว้าวุ่นและเครียดขึ้นมาได้ หากรู้จักกันก็จะคิดถึงคนที่ส่งพลังนี้ไปให้ขึ้นมาทันที แต่ก็จะรู้สึกในแง่ลบ คิดถึงแบบโกรธแค้นหมั่นไส้ กระตุ้นให้อีกฝ่ายคิดถึงแต่แง่ไม่ดีที่เราเคยทำต่อกัน พลังลบที่ส่งไป คล้ายเวลาเราหน้าบึ้งก็ส่งให้คนที่ผ่านมาเห็น รู้สึกหงุดหงิดและขุ่นมัวไปด้วย

หากส่งพลังบวกไปจะมีผลให้โมเลกุลน้ำในร่างกายของอีกฝ่าย เรียงตัวสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทำให้คลื่นสมองของอีกฝ่ายสงบและเป็นสุขได้ หากรู้จักกันก็จะทำให้คิดถึงคนที่ส่งไปให้ในแง่ที่ดี ที่เคยทำดีต่อกัน เหมือนเรากำลังยิ้มใครผ่านมาเห็นก็มีความสุขและอยากยิ้มให้

ถ้าเข้าใจเรื่องของพลังทางจิตที่สามารถส่งถึงกันได้ จะเข้าใจเลยว่า ทำไมการสวดมนต์ถวายพระพรจึงมีผล ทำไมการสาบแช่งกัน การทำคุณไสย์จึงสามารถทำได้ ยิ่งถ้าเป็นการทำของคนจำนวนมาก **"ยิ่งมีผลมาก"** เหมือนเทียนเล่มเล็ก หากนำมาจุดพร้อมกัน หลายล้านดวง
ก็ส่องสว่างและมีพลังงานมากขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า

คนส่วนใหญ่เวลาเห็นในหลวงประชวร ก็จะรู้สึกสงสาร ร้องไห้ กังวล เครียด คุณรู้ไหมว่าถ้าคิดพร้อมกันแบบนี้หลายล้านคน **จะเกิดพลังงานลบส่งไปหาพระองค์ท่านมากแค่ไหน** ถ้าเป็นคนธรรมดาคงแย่ไปแล้ว แต่หากเป็นผู้มีศีลและมากด้วยความดี ก็จะมีเกราะป้องกันเป็นพลังงานเข้มข้นสะสมในกาย และแผ่ออกมารอบตัว ทำให้พลังลบที่มาปะทะ ส่งผลน้อยลง ทางที่ดีควรส่งพลังบวกไปถวายพระองค์ท่าน ซึ่งพลังความรัก เมตตา พลังงานจากจิตที่สดชื่น ผ่านการพิสูจน์แล้วว่ามีผลต่อโมเลกุลจริง ถ้าคนหลายล้านคนฝึกทำใจให้เป็นสุขก่อนแล้วค่อยคิดถึงท่าน น้อมส่งความสุขไปถวายในหลวง จะยิ่งส่งให้ท่านมีสุขภาพแข็งแรงยิ่งขึ้น

การจะส่งพลังงานดีไปใจเราต้องสุขสบายก่อน การทำบุญทำให้จิตสบายแล้วน้อมส่งถวายไป การดมกลิ่นดอกไม้ หรือระลึกถึงกลิ่นดอกไม้ ก็ทำให้เกิดปีติได้ระยะสั้นๆ สมองปลอดโปร่งจากกลิ่นดอกไม้ มีความสุข รีบน้อมส่งความสุขไปทันที มันเป็นอะไรที่จับต้องได้ง่าย และใช้เพื่อฝึกส่งพลังจิตหรือการแผ่เมตตาแบบง่ายๆ สัมผัสได้ด้วยใจเราเองทันที

วิธีนี้สามารถส่งให้ลูก ให้พ่อแม่ พี่น้อง ทำให้คนรักเรา รู้สึกดีกับเราได้ แม้แต่คนค้าขาย หากทำจิตแบบนี้ส่งให้ลูกค้าและคนทั่วไปบ่อยๆ ก็จะทำให้ค้าขายดี มีคนเมตตา มีคนอยากซื้อของมากขึ้นด้วย ทำให้เจ้านายหรือคนที่บาดหมางกัน หายโกรธเคืองกันได้ ส่งผลดี ตามอานิสงส์ของการแผ่เมตตาที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ครบทุกประการ

นี่เป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้รับการทดลองพิสูจน์แล้วในยุคปัจจุบัน ฉะนั้น การวางจิตสำคัญมากในการจะคิดถึงหรือน้อมนำจิตส่งให้ใคร และหากอยากให้ประเทศไทยดีขึ้น ก็หมั่นส่งไปหาบุคคลที่เขาจ้องทำลายประเทศด้วยพลังเย็นจากคนจำนวนมาก จะมีผลให้คนไม่ดีกลับใจหรือเปลี่ยนแปลงตนเองได้ หากเรายิ่งสาปแช่ง ยิ่งส่งพลังลบไป ก็เหมือนยิ่งด่ายิ่งยุ ยิ่งส่งผลเสีย และไม่ได้ทำให้อะไรดีขึ้นมา ยกเว้นต้องผูกกรรมกับเขาไปอีกนาน

บทพาหุง เขาให้สวดเพื่อให้ระลึกพระคุณของพระพุทธเจ้า ว่าท่านชนะทุกอย่าง แม้แต่ช้างตกมันท่านชนะได้ด้วยความเมตตา คืออดทน อดกลั้น ไม่โกรธ ไม่ตอบโต้ มีแต่ความรักให้ศัตรู บทสวดต้องการให้เราจดจำและระลึกถึงจุดนี้ แล้วนำมาใช้ ไม่ใช่ว่าสวดแล้วจะชนะทุกอย่าง มันต้องเข้าใจแล้วน้อมนำมาใช้กับตัวเองด้วย เห็นหลายคนเอาบทนี้มาสวดเพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากหายนะ จริงๆ แล้วพระพุทธองค์สอนให้เรามีเมตตากับทุกสรรพสิ่ง แล้วจะแก้ปัญหาได้ทุกอย่างต่างหาก ศาสนาคริสต์เองพระเยซูก็สอนให้มีเมตตาโดยไม่มีประมาณ คนทำร้ายเราไม่ให้โกรธ หากมีคนตบแก้มซ้ายให้ยื่นแก้มขวาให้ตบ ทุกศาสนาล้วนสอนให้รู้จักอภัย และให้โอกาสคนหลงผิด และส่งความเมตตาปารถนาดีให้เขา

จำไว้ว่าไม่มีการชนะที่แท้จริงได้ด้วยคำด่า การโกรธ หรือการบังคับใจ ให้เขาต้องคิดเหมือนเรา เขามีสิทธิ์ที่จะไม่เคารพรักพ่อเรา ถ้าอยากให้เขารักเหมือนเราก็ต้องชี้แจงข้อมูลที่แท้จริง ด้วยเหตุผลที่น่าเชื่อถือให้เขาฟัง และต้องทำด้วยใจที่เมตตาและปล่อยวางหากเขาไม่เข้าใจ หลายคนรักพ่อแต่กลับทำร้ายพ่อทางอ้อม ด้วยการแสดงความโกรธ ด่าทอหยาบคายใส่คนที่เขาคิดไม่เหมือนเรา นั่นเป็นสิ่งที่ส่งผลเสียถึงคนที่เรากำลังปกป้อง และก็ไม่ช่วยให้คนที่หลงผิดเข้าใจข้อมูลที่ถูกต้อง ปัญหาก็บานปลายแก้ไม่จบอย่างที่เห็น เพราะมีแต่การใช้อารมณ์และคิดแต่ว่าตนเองถูกหรือฉลาดอยู่ฝ่ายเดียว

หัดมองตามความเป็นจริงและเคารพความคิดของผู้อื่นบ้าง ในระดับมวลชนในแต่ละสี หากเราได้เปิดอกคุยกันจริง จะพบว่าทุกคน ล้วนห่วงประเทศ มีความหวังดีอยากให้ชาติไทยเจริญ ไม่มีใครอยากทำร้ายบ้านตัวเอง แต่เพียงเพราะเชื่อข้อมูลด้านเดียว หรือเลือกเชื่อข้อมูลจากบางแห่งเท่านั้น จึงทำให้มีการแสดงออกและการกระทำที่แตกต่างกัน หากเรามองให้เห็นความจริงตรงนี้ แล้วใจเย็นๆ ค่อยๆ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและอดทนให้มาก ไม่นานก็เชื่อว่าทุกฝ่ายต้องเข้าใจได้ เพราะความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย ต่อให้บิดเบือนแค่ไหนก็ต้องเป็นความจริง

ขอทุกท่านร่วมกันอธิฐานจิตถวายแด่ในหลวงและประเทศของเรา ยังไม่สายที่จะตั้งใจรักษาศีล ทำความดี **"คนมีศีล ศีลย่อมรักษา"** ประเทศชาติย่อมสงบร่มเย็น ภัยพิบัติไม่กล้ำกลาย ประเทศชาติจะเจริญได้ก็เพราะทุกคนเป็นคนดี ไม่งั้นจะมีกฎแห่งกรรม จะมีการทำบุญไว้ทำไม อย่าเอาชีวิตไปฝากไว้กับนักการเมือง ที่มาแล้วเดี๋ยวก็ไป หากเราเป็นคนดีมีบุญ ต่อให้ได้นักการเมืองเลวแค่ไหน ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะเราก็จะมีความสุขเพราะบุญของเรา และหากคนในสังคมเป็นคนดีมีศีลกันให้มากกว่านี้ ก็จะดึงเอานักการเมืองที่ดี มาบริหารบ้านเมืองได้เอง กฎแห่งกรรมเขาไม่ยอมให้คนเลวมาก มาปกครองคนดีทั้งประเทศได้นานหรอกครับ

ความดีไม่ต้องไปที่ไหน ให้เริ่มทำกับคนใกล้ตัว พ่อแม่ ลูก คนรัก เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน สรรพสัตว์ทั้งหลายที่ต้องพบเจอ ต้องฝึกสิ่งพื้นฐานที่จำเป็นให้กับตนเองซะก่อน ด้วยการสะสม "เมตตา" ซึ่งจะเกิดได้จริง ด้วยการเริ่มต้นจากชีวิตประจำวัน ความเมตตา ปราณี ความหวังดีต่อกันทำได้ง่ายไม่เสียเงิน ฝึกมีน้ำใจกับสิ่งใกล้ตัว ไม่ใช่นึกถึงแต่จะทำบุญที่วัด นึกแต่จะใช้เงินซื้อบุญ ทำเพราะอยากได้สิ่งตอบแทนจนกลายเป็นไปเอาบุญ ไม่ได้ไป "ทำบุญ"

รักพ่อหลวง ก็อย่าลืมทำดีกับพ่อแม่ของตัวเองก่อนด้วยนะครับ เป็นฐานบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับทุกคน แม้แค่การกอดหอมบอกรักพ่อแม่ให้ได้ทุกวัน ก็ส่งให้ร่างกายหลั่งสารเคมีดีๆ ออกมามายมาย ส่งให้สุขภาพดี ผิวสวย จิตใจมีความสุข การทำให้พ่อแม่มีความสุข ทำได้ง่ายๆ ด้วยการบอกรัก แสดงความเป็นห่วง เป็นบุญใหญ่ใกล้ตัว ที่จะส่งผลดีต่อชีวิตได้มากกว่าที่คิด ความสุขความเจริญจะเกิดกับผู้ที่ **"กตัญญู รู้คุณ"** เท่านั้น

ขอความเจริญทั้งทางโลกและทางธรรมมีแด่ทุกท่านยิ่งๆ ขึ้นไป

โจโฉ

หมายเหตุก่อนจบ : ผู้เรียบเรียงอาจไม่ใช่คนดีดั่งพระอริยะ และเคยผิดพลาดในชีวิตมาเยอะ การที่พลิกชีวิตมาเผยแพร่ธรรมะและพยายามสร้างประโยชน์ให้สังคมในด้านที่ตนเองถนัดมาหลายปี อาจยังไม่มีเครดิตมากพอให้บางคนเชื่อถือ แต่นั่นไม่ใช่ประเด็นที่ใครจะนำมาโจมตีเพื่อให้ข้อมูลในหนังสือเป็นโมฆะ เพราะข้อมูลทั้งหมด เป็นข้อเท็จจริงที่ผู้เรียบเรียงนำเสนอประกอบการพิจารณาเท่านั้น

ไม่บังคับให้ใครต้องเชื่อ และคิดว่าทุกท่านจะพิจารณาได้เอง คงน่าเสียดายหากจะรับข้อมูลแค่ด้านเดียว ที่อาจส่งผลเสียในอนาคตต่อตัวเอง **"ไม่เชื่ออย่าลบหลู่"** ยังใช้ได้ในหลายกรณี หากไม่ได้เห็นกับตาตัวเองว่าใครทำอะไรผิด และแค่ได้ฟังมาจากปากคนอื่น โดยเฉพาะคนไม่มีศีล ก็ควรนิ่งเฉย อย่าไปยุ่งไปสนใจ อย่าเสี่ยงไปร่วม **"วงบาป"** จะปลอดภัยกว่า